

Domoznanski oddelek

37
UTRINKI
2009

37.091.8(497.4Podlehnik)

6011892,5

KNJIZNICA IVANA POTRGA PTUJ

COBISS o

UTRINKI

Glasilo Osnovne šole Martin Kores Podlehnik
Leto 3 (februar 2009), številka 5

UTRINKI

Tanja Ribič

TA TEMA SKOZI
 NAM VSPANJU
 SPOROČA. IZERAJ KAKŠNO LEPO VESTI
 IZ OHO GOČA
 KAZEM OOD ZVEZD
 CEZ VEZDEK DOZDRSNE NI
 JE KRIJA, SE SKRIVANJE IN SE NASLONIL
 MA ROB NEBAZDAJ SANJAANGELSKESANJE
 TONE PAUCEK

Metka Glažar

Metka Glažar

Anja Horvat

KOLOFON:

Glasilo Osnovne šole Martin Kores Podlehnik
 Leto 3 (februar 2009), številka 5
 Jezikovni pregled: Majda Erlač
 Zbrali in uredili: Majda Erlač, Anita Malovič
 Uredil: Mitja Krapša
 Naklada: 200 izvodov

UTRINEK IZ RAVNATELJEVE PISARNE...

Je sredina meseca februarja in med nami je v teku najbolj norčavi čas v celotnem letu. Pustni torek letos pade v čas zimskih počitnic in verjamem, da si je veliko staršev med Vami utrgalo trenutek, da se boste lahko z vašimi otroci malce našemili in vsaj za nekaj trenutkov pozabili skrbi vsakdana.

Prvo ocenjevalno obdobje v šoli je mimo, učenci so Vam prinesli obvestila in dejansko je v teku že drugi polčas aktualnega šolskega leta. Pridnost učenk in učencev ter vseh zaposlenih v šoli je sedaj z nekajdnevним oddihom vsaj malce nagrajena. Vendar ne pozabimo vsi skupaj, da je za nami že skoraj 6 mesecev pouka in da so pred nami le še kratki štirje...

Od pričetka šolskega reda se je zvrstilo kar nekaj sprememb in prav je, da Vam jih tukaj malce povzamem. Analiza po opravljenem delu je nuja, saj se stvari vrstijo dnevno. V celotnem lanskem letu so vse slovenske osnovne šole prenavljale svoje Hišne rede in od septembra letošnjega šolskega leta so v veljavi novi, predvsem bogatejši hišni redi. Red in pravila so v institucijah kot je naša, kjer se na manjšem prostoru sreča veliko število ljudi, bistvenega pomena. Za vse nas. Gre za eno izmed bistvenih načel vzgoje, katera se pri vseh naših učencih prepleta med domom, družino in šolo. Vzgoja poteka povsod. In tega se zaveda tudi država, zato letos vse šole zaključujejo priprave na Vzgojni načrt. To pa je dokument, ki nadgrajuje hišni red in bo osnova, da bodo šole in zaposleni postali še boljši. Naša šola je nedavno predstavila naš, praktično izgotovljen, vzgojni načrt na predstavitvi Zavoda RS za šolstvo in zanj požela izjemen uspeh. Dobili smo zeleno luč kot ena izmed prvih slovenskih šol, da dokument predstavimo Svetu staršev in ga na Svetu zavoda do konca šolskega leta tudi potrdimo. Vse te aktivnosti, ki potekajo po vseh šolah, so namenjene izboljševanju kvalitete učiteljevega dela z otroci, odnosom učitelj – učenec, učitelji – starši in v veliki meri tudi odnosom znotraj vzgojno-izobraževalne ustanove. Dobra klima pomeni vrhunsko delo. Tega se zavedamo zelo tudi v naši šoli, zato smo obvezne državne projekte razširili in zato da bomo še boljši sodelujemo v projektu Mreže učečih se šol in sprejeti smo bili v mrežo slovenskih Zdravih šol. Čaka nas še več izzivov, saj želimo kvalitetno delo znotraj našega zavoda tudi pokazati in potrditi zunaj našega zavoda. Da boste lahko upravičeno ponosni na nas ...

Drugače pa smo nedolgo nazaj izpeljali tridnevni tabor – šolo v naravi za učenke in učence od 1. do 4. razreda. Posebnost tega tabora je bilo to, da smo v svet šole v naravi poslali tudi naše najmanjše, to je šest in sedemletnike. Odzivi so bili izjemni in verjetnost, da bomo s to prakso nadaljevali tudi v prihodnjih letih, je velika.

Ob začetku tega meseca pa smo že tradicionalno izpeljali prireditev v čast Slovenskemu kulturnemu prazniku. Vabljeni ste bili vsi starši, in priznati moram, da so se učenke in učenci skupaj z njihovimi mentorji spet enkrat izjemno potrudili. In prepričan sem, da ste vsi, ki ste si prireditev tudi ogledali, v njej izjemno uživali. Tudi v prihajajočem mesecu bomo izvedli prireditev, tokrat za vse žene in mame ...

Drugo ocenjevalno obdobje je torej že med nami in starši, sedaj je še čas, da lahko učenke in učenci stvari v smislu učnega uspeha še izboljšajo. Vendar brez Vaše pomoči ne bo šlo... Vsi na šoli pa smo Vam pri vseh vaših težavah zmeraj pripravljeni pomagati. Zato se le oglasite, če menite, da bi Vam lahko kakorkoli pomagali.

Ob številnih prireditvah, ki nas čakajo v prihodnjem obdobju, nameravamo pripraviti še eno javno predavanje za starše, izvesti plavalne tečaje, izpeljati plavalno šolo v naravi za učenke in učence 5 razredov ...

Vse to pa so le vidnejše izvajane zadeve, številnih utrinkov, ki jih tudi v naši šoli piše življenje, pa ni moč zajeti v nekaj besedah. Verjamem pa, da vaši otroci vedo zanje, določene Vam zaupajo, določene pa ostajajo skrivnosti odraščajočih se oseb ...

asist. mag. Dejan Kopold

PRVIČ V ŠOLI

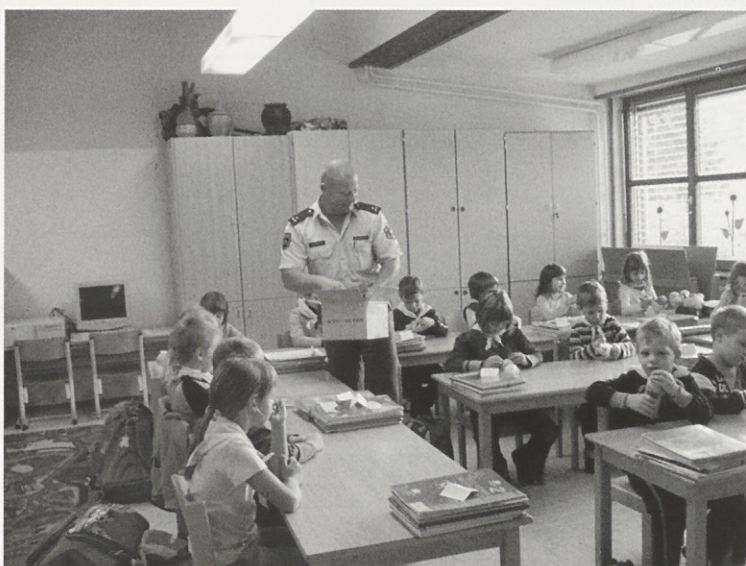
V šolskem letu 2008/09 je v 1. razred vpisanih 18 učencev, 7 dečkov in 11 deklic. Po dolgem času je to spet ena bolj množična generacija otrok.

- Prvič smo se srečali že v juniju. Spoznali smo se, se igrali, peli in telovadili. V ustvarjalni delavnici smo izdelali pikapolonico iz kartona in se naučili pesmico.
- Prvi šolski dan. Brez torte seveda ni šlo. Hmmm, kako smo se sladkali!
- V šoli je lepo. Igramo se, telovadimo, se učimo...
- Imeli smo športni dan. Tekli smo, se igrali in šli na pohod.
- Spoznavali smo varne poti in se vključili v projekt Pasavček. Obiskal nas je policist Damjan in nam povedal veliko stvari o prometu. Dobili smo tudi figuro Pasavčka.
- Ob Tednu otroka smo izdelovali izdelke iz plodov in sadja.
- Na tehniškem dnevu smo izdelovali prometne znake iz stiropora.
- Tako smo pa risali po asfaltu ob dnevu, ki smo ga imenovali Ulice otrokom.
- V decembru smo imeli srečanje s starši. Pripravili smo jim kulturni program, nato pa smo skupaj izdelali prekrasnega snežaka. Potem smo se še zabavali. Bilo je lepo.
- Najlepše pa nam je bilo na taboru v Domu Medved na Medvedjem Brdu.
- Veliko pa smo se že tudi naučili: računamo do 8, znamo veliko pesmic, pravljič, izvedemo že preval naprej, skačemo s kolebnico, rišemo in ustvarjamo...

Učiteljico Danico in vzgojiteljico Manico

Moji spomini na tabor.

Šole v naravi sem se zelo veselil, tudi zato, ker je pozimi in ker sem skupaj s sošolci prespal dve noči. To je bilo zame prvič. Najraje sem imel tek na smučeh in disko. Učiteljica nam je obljubila, da bomo drugo leto imeli šolo v naravi pet dni.

To je zelo dolgo.

Florian Lr.

TABOR V DOMU MEDVED
S ŠOLO V NARAVI SMO BILI V
DOMU MEDVED. NAJBOLJ MI JE
BIL VŠEČ TEK NA SMUČEH IN
TEKMOVANJE S KRIČANJEM. NIHČE
ŠE NI TEKAL S TEKAŠKIMI SMUČMI,
ZATO SMO BILI NERODNI. BILO JE
POLNO SMEHA IN VESELJA. S TE-
KAŠKIMI SMUČMI SMO TUDI TELOVA-
DILI. MED TEKOM SMO MORALI KRI-
ČATI. NAJBOLJ DOLGO SEM KRIČAL
JAZ. IMELI SMO SE ZELO LEPO.

UPAM, DA BOMO DRUGO LETO
PONOVO KAJ DOŽIVELI V ŠOLI
V NARAVI.

Til Toplak
2.r

Moji spomini na tabor

Najbolj so mi bile všeč živali, še posebej zajček. Vsako jutro sem se razveselil telovadbe. Zelo sem bil vesel zgodbe o Piki Nogavički, ki nam jo je prebrala učiteljica Romana.

RENATO CAFUTA 2.R

DEŽELA SMEJALKA

V šoli smo brali zgodbico z naslovom Dežela Smejalka. V tej deželi so se vsi morali smejati. Tudi mi smo se v razredu smejali. Potem nam je učiteljica povedala, da bomo naslednji dan dramatizirali to zgodbico in se bomo še bolj smejali. Izdelati smo morali čim bolj smešne lutke. Naredili smo jih iz kartona in zaigrali smešne prizore. Zaigrali smo posvoji zamisli, pame- in z zelo smešnimi besedami, da smo se res vsi veliko smejali. Jaz sem izdelala gospoda, ki je bil zelo, zelo smešen.

Eva Zajšek 3.razred

IZDELOVALI SMO URE

Pri spoznavanju okolja smo se učili o času. Učili smo se tudi o urah. Spoznali smo različne ure. Dogovorili smo se, da bomo pri likovni vzgoji naredili ure iz kartona. Vsak učenec je naredil svojo uro. Za izdelavo ure smo uporabili tanki in debeli karton. Ure smo tudi pobarvali. Jaz sem se odločila za rdečo barvo. Uri sem naredila veliki in majhni kazalec. Meni je moja ura zelo všeč.

Ana Prešern 3.razred

MOJA URA

V šoli smo se učili o urah. Pri likovni vzgoji smo ure tudi izdelali. Učiteljica nam je dala model in iz kartona sem izrezala krog. Potem sem ga pobarvala z barvo, ki sem si jo lahko sama izbrala. Dodala sem urni in minutni kazalec tudi iz kartona. Kazalca sem pritrdila z drobnim žebličkom na plutovinasti zamašek. Ura je bila narejena. Z zamaškom sem lahko nastavljala različne čase. Ko smo vsi naredili ure, smo si jih ogledali in ocenili.

Julija Petrovič 3.razred

MOJA URA IZ KARTONA

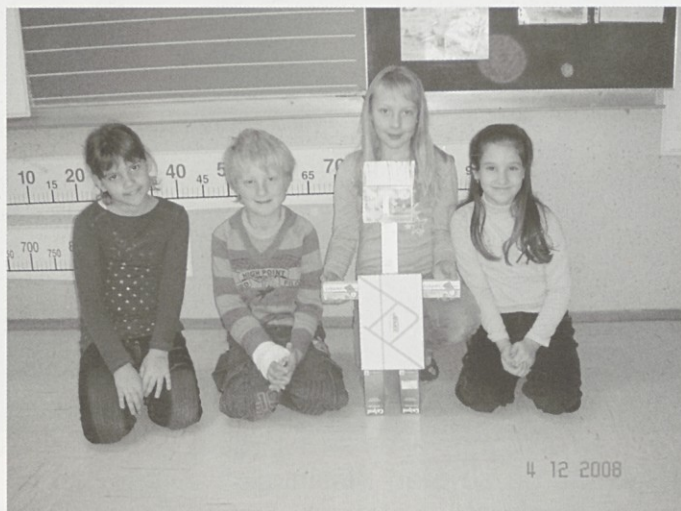
Učili smo se o uri. Pri likovni vzgoji smo izdelovali ure. Najprej nam je učiteljica dala okrogel modelček. Tega smo obrisali in izrezali. Krogec smo pobarvali. Nanj smo napisali številke od 1 do 12. Na številčnici smo narisali minute. Ura ima 60 minut. Za vsakih pet minut smo narisali daljšo črtico. Naredili smo še minutni in urni kazalec. Na sredino ure smo dali žebliček, na drugi strani pa smo na žebliček pritrdili plutovinast zamašek. In ura je bila končana. A ne kaže točno.

Nina Milošič 3.razred

ROBOTKO TOTKO

Pri spoznavanju okolja smo se učili o odpadkih. Naučili smo se, kako jih ločujemo, kako pravilno ravnamo z njimi in kako jih lahko še koristno uporabimo. Tako smo se dogovorili, da bomo iz odpadnih materialov naredili robote. V šolo smo prinesli različno embalažo. Razdelili smo se v štiri skupine. Jaz sem bila skupaj s Tjašo. Naredili sva velikega robota. Učiteljica mu je dala ime Robotko Totko. Tudi druge sošolke in sošolec so naredili robote.

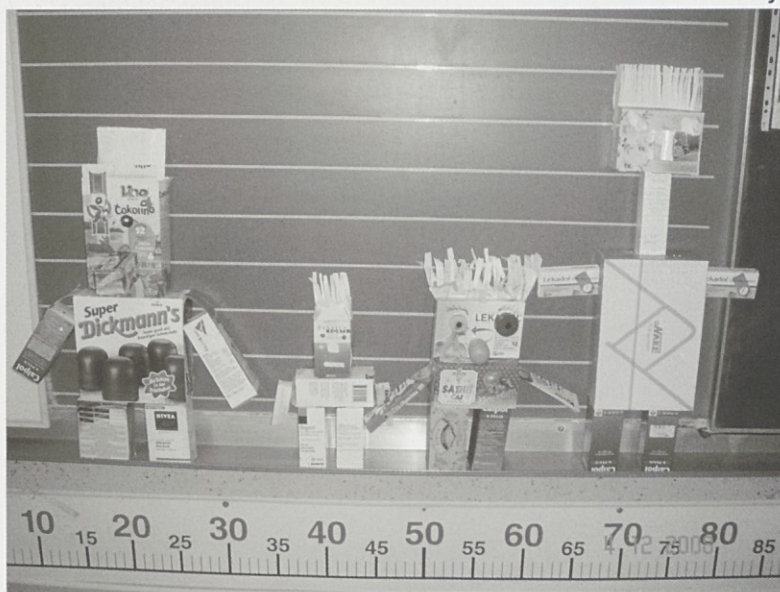

Ana Prešern 3.razred

ROBOTJADRUŽINA

Učili smo se o čistem okolju, odpadni embalaži, o onesnaževanju narave. Tako smo spoznali, da lahko iz določenih odpadkov naredimo zanimive in koristne izdelke. V šolo smo prinesli različno odpadno embalažo. Učiteljica nam je povedala, da bomo izdelali robote po svojih zamislih. V skupini so bili zraven mene še Sašo, Eva in Nina. Najprej smo iz škatel od kosmičev in čajev naredili trup. Potem smo dodali roke in noge. Za oči, usta in nos smo uporabili različne zamaške. Frizuro smo mu naredili iz narezanega papirja. Ko smo vsi končali, smo sestavili robotjo družino. Največji robot je bil ata, bolj širok robot je bila mama, mala robotka pa sta postala njuna otroka-bratec in sestra. Za konec smo se z njimi slikali in veselili, ker smo se tako potrudili in ustvarili družino robotov.

Julija Petrovič 3.razred

ZVEZDICA ZASPANKA

Pri uri slovenščine smo spoznali pravljico Zvezdico Zaspanko. Učiteljica nam je razdelila vloge. Brali smo po vlogah. Za domačo nalogo smo morali doma vaditi branje in narediti lutke. Vsak je moral narediti svojo lutko. Jaz sem izdelala lutko zvezdico Zaspanko. Drugi dan smo pravljico zaigrali s svojimi lutkami. Bilo je zelo zanimivo. Učiteljica nas je pohvalila, ker smo naredili lepe lutke in zanimivo igrali. Na koncu nas je učiteljica še slikala. Vsi smo bili veseli.

Nina Milošič 3.razred

ŠOLA V NARAVI

TABOR DOM MEDVED- MEDVEDJE BRDO

V času od 4. do 6. februarja smo učenci razredne stopnje od 1. do 4. razreda s spremljevalkami, učiteljicami Danico, Manico, Romano, Jožico in Milico, preživeli tri čudovite dni v šoli v naravi.

Izbrali smo Dom Medved na Medvedjem Brdu, ki leži v hribih približno 15 km od Logatca.

Vijugasta cesta se med gozdovi povzpne na 789 m višine in na griču sredi neokrnjene narave leži Dom Medved. Nekoč je bila to šola, vendar so jo zaradi pomanjkanja otrok zaprli. Ko je zgradbo prevzel CŠOD, jo je uredil za dejavnosti otrok razredne stopnje. Lani je bil dom popolnoma obnovljen, s pomočjo evropskih sredstev pa tudi sodobno in ekološko opremljen. Vsaka sobica ima kopalnico, na voljo je veliko učilnic, igralnica, sušilnica (kar je prišlo prav tudi nam), sodobna kuhinja z jedilnico, veliko prostora v domu ter veliko igrišče s plezalno steno.

Dom leži na precej samotnem kraju, saj je v bližini samo cerkva Sv. Katarine in kmetija. Prometa skoraj ni, zato so otroci lahko brezskrbni in varni.

V sredo zjutraj se je tako na avtobus vkrcalo 48 otrok in 5 učiteljic in približno pol tone prtljage, ki bi zagotovo zadostovala tja do pomladi. Po silnem mahanju vseh, ki so nas pospremili ter po nekaj malega potočenih solza (verjetno največ pri mamah, ki so ostale), smo se ustavili na Trojanah za lulanje in malico. Že pred 12. uro smo prispeli na cilj, kjer so nas sprejeli prijazna upravnica Darja in njeni sodelavci.

Ker sta v domu dva bivalna dela, smo se v enega vselili prvčki in četrtošolci, v drugega pa drugošolci in tretješolci. Po kosilu smo se razdelili v dve skupini. Ena se je odpravila na sneg, druga pa spoznavat živali, ki žive v domu. Po večerji smo še ustvarjali v delavnicah, nato pa po umivanju v postelje. Čeprav je dan bil naporen, je bilo kar malo težko zaspati. Tu in tam je v kaki sobici zlezlo pod odejo domotožje, a so ga naše učiteljice pregnale.

Po jutranjem bujenju in telovadbi smo drugi dan vsi, tudi najmlajši, sami pospravili sobice. Ocenit jih je prišla »stroga« domska komisija. Nato smo se zopet odpravili na sneg, na tek in hojo na smučeh. Nekaj je gotovo!!! Čisto vsi znamo vstati, če pademo. Učili smo se tudi o varovanju okolja in izdelali nekaj fantastičnih izdelkov iz odpadne embalaže, a so na žalost morali ostati v domu, ker zanje ob silni prtljagi ni bilo prostora na avtobusu. Po kosilu pa smo jo popoldan mahnili še na pohod, del poti smo celo gazili po celem snegu.

Zvečer pa nas je čakalo tisto najboljšo. DISKO!

Kako smo se vsi našpičili in našminkali. Tudi dobesedno! Ob DJ Manici in Jani smo se naplesali, da je bilo veselje. Ko smo se po koncu spravili v postelje, nas učiteljice niso skoraj nič mirile. Ni bilo potrebno! Ob desetih smo že vsi spali.

In prišel je zadnji dan. Orientacija, vreme, pospravljanje sob, polnjenje kovčkov, iskanje izgubljenih kosov oblačil, ... vse to nas je zaposlilo do kosila.

Sledilo je še slovo od prijaznih gostiteljev in želja, da bi naslednjič bilo naše bivanje v prijaznejšem vremenu. Vreme, to je bila edina stvar, ki nam ni šla po načrtih. Megla, dež, oblaki, vlaga, ...

Toda tudi to ni moglo pokvariti teh treh dni, ko smo šolo doživljali drugače, bolj zanimivo, aktivno, prijazno.

Ko smo zvečer zadovoljni in utrujeni prispeli domov, pa smo ugotovili še eno: Povesje je lepo, a doma je najlepše!

DOM MEDVED

V sredo smo se učenci od 1. do 4. razreda odpravili na tabor v Dom Medved v Rovtah na Notranjskem. Vožnja z avtobusom je trajala tri ure. Ko smo prispeli, smo se razdelili po sobah in razpakirali potovalke. V sobici, ki se je imenovala Netopir, smo bila tri dekleta.

V domu smo se igrali različne igre, tekali na smučeh in ustvarjali v delavnicah. Izdelovali smo leteče zmaje, darilca in pustne maske. Všeč mi je bilo, ko smo imeli disko.

Na taboru smo bili tri dni. V petek smo se vrnili domov. Zelo mi je bilo lepo.

Nika Merc, 4. razred

TEK NA SMUČEH

V domu Medved nam je bilo lepo. Imeli smo veliko dejavnosti. Ena od njih je bil tudi tek na smučeh. Po kosilu nas je učiteljica Mojca obvestila, da se oblečemo v smučarsko opremo.

Odšli smo na sneg. Pokazala nam je, kako si zapnemo smuči. Naučili smo se, kako se na smučeh pravilno gibamo, nato smo se igrali Črnega moža.

Nato smo na smučeh krožili po pripravljeni progi. Veliko otrok je padalo, aje za nas bila to čisto nova dogodivščina.

Danijela Vinko, 4. razred

TABOR V ROVTAH

Ples s teboj je bil prijeten,
lahko bi reklo se – kar fleten.
Sankanje po strminah pa divje,
na okna doma Medved je padlo ivje.

Že prišel je dan slovesa,
saj v Rovtah preživeli smo nebesa.
Videt starše bilo je spet veselo,
lepih dni je konec, sedaj nas čaka delo.

Maša Furman, 4. razred

NA TABORJENJU V ROVTAH

V domu Medved je lepo,
ker se radi igramo.
Kuharice nam okusno skuhajo,
mi pa si postrežemo.

Na snegu delamo snežake,
igluje in se kepamo,
a ko mokri smo,
gremo v sušilnico.

Tam spoznali
različne smo živali,
nekateri smo le gledali,
druge pa pobožali.

Ko smo se poslavljali,
res smo žalostni bili,
a na avtobusu
posladkali smo se vsi.

Edi Drevenšek, 4. razred

DRUŽABNI VEČER

Učiteljica nam je pri pouku omenila, da gremo na tabor v dom Medved. Povedala nam je, da bomo imeli zabavni večer. Tega smo se vsi veselili, posebej še punce.

Prišel je četrtek in z njim družabni večer. Punce smo komaj čakale, da se uredimo. Tudi fantje so bili na trnih, saj niso vedeli, če nam bodo ugajali s svojimi frizurami. Za začetek nam je učiteljica Jana pripravila nekaj zabavnih iger. Najbolj mi je bila všeč igra z mumijo, pri kateri smo se nasmejali do solz.

Po igrah je sledil ples. Vmes smo si lahko postregli s sladkarijami. Čas za zabavo je minil hitreje, kot smo pričakovali. Odpravili smo se počivat, saj nas je naslednji dan čakala vožnja domov.

Ta tabor v domu Medved nam bo še dolgo ostal v spominu, saj nam je bilo lepo.

Maša Furman, 4. razred

PETROVE IGRAČE

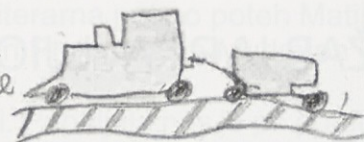

ima veliko

.Rad se

igra z in s . Večkrat navije

da teče po .

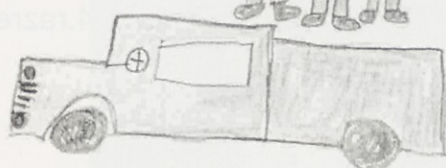
Petrov spi z njim v

v ima

tudi , barbane in velik

tudi nad hodi v

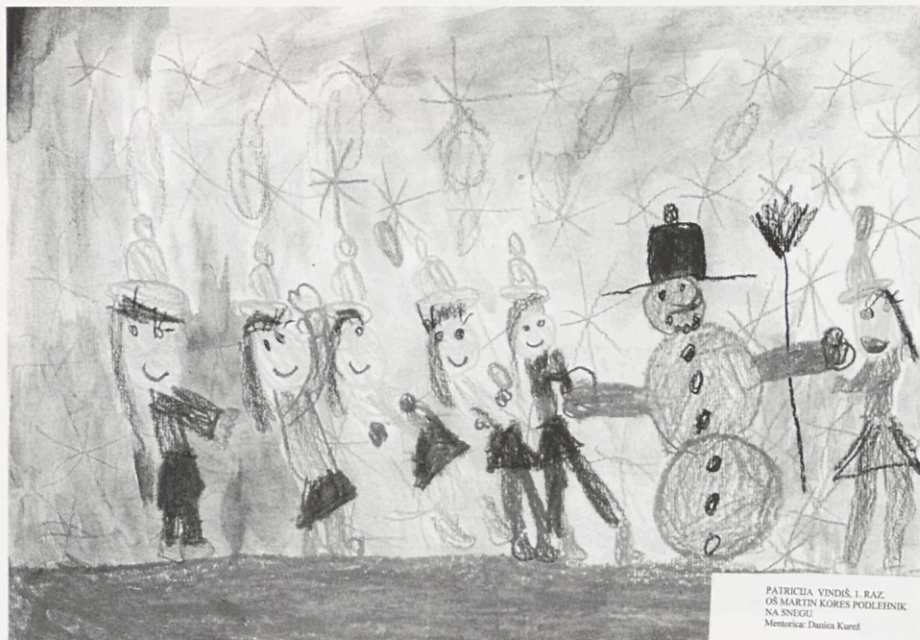

Tam si ogleda veliko

za opice vedno kupi

TOMI ZAJŠEK, 4. RAZRED

PATRICIJA VINDŠ, 1. RAZ.
OŠ MARTIN KOREŠ PODLEŠNIK
NA SNEGU
Memorica: Danica Kurež

ŽABJA PRAVLJICA

Nekoč so živele tri žabice, ki jim je bilo ime Krepica, Žabica in Žrebica. Žrebica je rekla: »Želim si podkve.« Žabica pa ji je dejala: » Ne pojdi, prosim!«
»Grem,« je rekla in šla po podkve. Ko je prišla do kovača, mu je rekla: » Daj mi na noge podkve.«
» Dobro, samo te bo bolelo,« je rekel kovač. In jo je bolelo, pa je bila tiho. Že je podkovana.
»Hvala, adijo!«
Prišla je štoklja. Žabice so se skrile v vodo in so prišle ven, samo Žrebica ne, ker je utonila zaradi podkev.
Tako je to.

Gašper Trafela, 4.razred

Mateja Cafuta

Klementina Jelen

PO POTEH MATIJE MURKA IN IVANA POTRČA

Bil je lep sončen jesenski dan, ko smo se odpravili na učno pot, imenovano Literarna pot po poteh Matije Murka in Ivana Potrča. Ivan Potrč je bil znan slovenski pisatelj, rojen v Štukih pri Ptuj, Matija Murko pa je deloval kot etnograf in jezikoslovec.

Na Ptuj nas je pričakala vodička, ki nas je seznaniła z njunimi dogodivščinami. Popeljala nas je po poteh, po katerih sta hodila. Ko smo prispeli na grič, smo videli, kako je toča pred kratkim oklestila sadovnjak. Jablane so ponovno zacvetele, čeprav so na njih bili še sadovi. Med potjo nam je vodička pripovedovala o življenju Matije Murka in Ivana Potrča. Pot nas je pripeljala do rojstne hiše Ivana Potrča. Tam smo se seznaniili z nam že znano vsebino knjige Zebe, v kateri je kraj dogajanja Potrčeva kmetija. Čas nas je preganjal, zato smo morali nadaljevati s potjo. Krajši postanek smo imeli v gostišču, kjer smo se okrepčali.

V Podlehnik smo se vrnili polni lepih spominov na naša pomembna rojaka. Želim, da bi naša kulturna in turistična društva znala predstaviti širši javnosti in turistom naše znane rojake, na katere moramo biti ponosni.

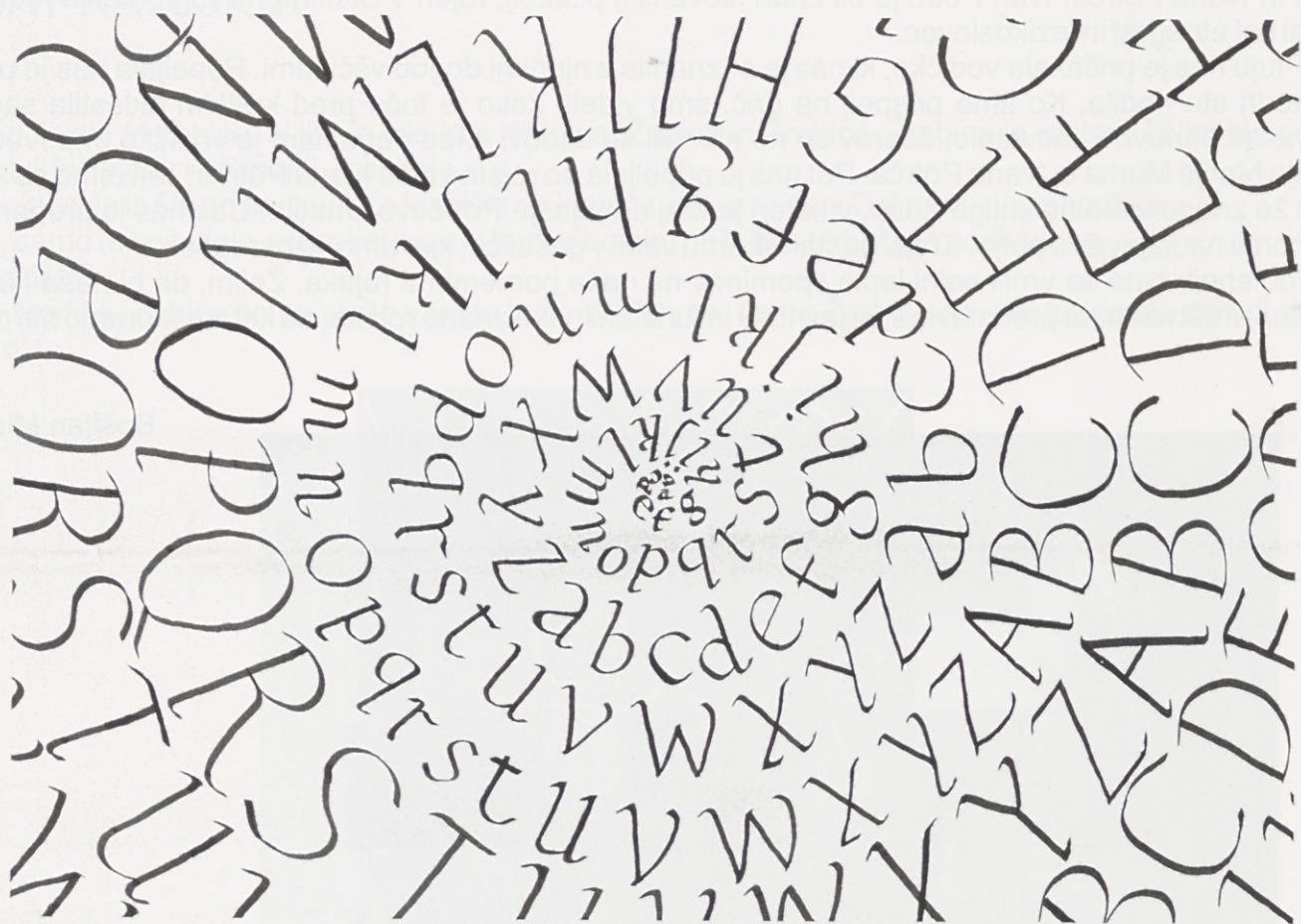
Boštjan Mlakar, 8.r.

TEDEN OTROKA

V okviru Tedna otroka so potekale na šoli različne dejavnosti. Osrednjo temo letošnjega tedna otroka smo posvetili temi otroškega parlamenta Nekoga moraš imeti rad. V ta namen smo vsako jutro pred poukom učencem brali ljudske pravlјice v šolski knjižnici, v učilnici drugega razreda so lahko gledali risanke, izdelovali lutke, pred poukom pa so se ves teden naši otroci predstavljali na glasbenem, plesnem in lutkovnem področju. Tako so v ponedeljek učenci 1. razreda povedali otroške izštevance, v torek so nastopili lutkarji z igrico Zajček išče svojo mamo. V sredo so bile ustvarjalne delavnice v učilnici likovnega pouka, 3. razred pa je zaplesal ples Ko si srečen. V četrtek je bila okrogla miza na temo Pravi prijatelj je vedno tam, kamor ne upaš sam, ki so jo pripravili MČRK, učenci 4. razreda pa so pripravili dramatizacijo Izgubljen nasmeh. V petek pa so se učenci 8. in 9. razreda predstavili z recitacijami pesnika sezone Toneta Pavčka. Tako smo popestrili jesenske dni v Tednu otroka.

Blaž Jerenec

PRAZNIČNI DECEMBER

December je vsako leto enako mrzličen, poln čudovitega dela. Pošiljanja voščilnic, pripravljanje daril, peka peciva in obiskovanje prijateljev.

Učenci 5. razreda smo se odločili, da napolnimo okolje z ljubeznijo in toplino. Praznični december smo obarvali učenci z učiteljico Zdenko tako, da smo izdelovali voščilnice, okrasili razred, saj ko se bližajo prazniki, moramo svoje domove in delovne prostore očistiti, nato pa okrasiti, da je vzdušje in pričakovanje lepše.

Za starše smo okrasili pomaranče s klinčki in cimetom ter nanje navezali pentlje.

V voščilnice smo zapisali lepa voščila za starše, za starejše in osamljene.

Prišel je dolgo pričakovani dan - praznovanje s starši. Pripravili smo jim bogat program. Zaigrali smo na instrumente, zaplesali, recitali in zaigrali lutkovno igrico. Sledila je delavnica, v kateri smo skupaj s starši izdelali več izdelkov.

Iz storžev smo naredili čudovite aranžmaje in naredili še Božička.

Sledilo je prijetno presenečenje, saj nas je obiskal Božiček. Vsi smo dobili lizalke in se z njim fotografirali.

Nato smo se posladkali z dobrotami, ki so nam jih pripravili starši, se pomerili v športnih aktivnostih in tako zaključili prijetno popoldne v šoli.

Aljaž Strmšek in Boštjan Kramberger, 5. r

MOJE NOVOLETNE ŽELJE (spis)

Staro leto je hitro minilo in novo leto se je pravkar pričelo. Če se ozrem nazaj, ugotovim, da se mi je izpolnilo veliko želj, ki sem si jih zadal.

Moja največja želja v tem letu je, da bi se preselili v novo hišo. Rad bi imel svojo sobo, do sedaj sem jo delil z svojo sestro. Tudi učenje je moja dolžnost, zato se bom skušal truditi za dobre ocene. Tako kot vsi otroci, si tudi jaz želim, da bi šolsko leto hitro minilo in bi se pričele počitnice.

Velikokrat se vprašam, kako bi lahko jaz pomagal ubogim otrokom po svetu, ki trpijo zaradi vojn, lakote, bolezni. Nečemu se bom poskušal odreči in vrednost tega dati tem ubogim otrokom.

S skromnimi željami si lahko polepšam dan, mesec, leto.

Aljaž Trafela 6. r

PROJEKT LEON

Petošolci smo letos vključeni v projekt Leon.

Policist Damjan Bračič nas obiskuje dvakrat mesečno že od začetka šolskega leta. Vsi učenci smo dobili zanimiv delovni zvezek, v katerega rešujemo in barvamo. S policistom spoznavamo pravila obnašanja na cesti in na smučišču, pogovorili smo se o nasilju, o pirotehničnih sredstvih, o obnašanju do drugih, spoznali smo že delo policista in varnostne predpise.

Našo občino na dvoje deli izjemno nevarna magistralna cesta, po kateri se dnevno vali ogromno število vozil, predvsem tovornih. Urejenega nadvoza ali podvoza s pločniki ni, cestni prehodi pa so kljub svetlobnim oznakam zelo nevarni.

Učenci smo nad takšnim načinom dela in spoznavanja cestnoprometnih predpisov navdušeni. S policistom se lahko sproščeno pogovarjamo o vsem, kar nas v zvezi s cestno problematiko zanima, hkrati pa tako vzpostavljamo tudi pristnejši odnosi s policisti.

Projekt bo trajal do konca šolskega leta.

Učenci petega razreda s policistom Damjanom Bračičem

ŠPORTNI DAN

V ponedeljek, 19. 1. 2009, smo imeli športni dan. Najprej smo nameravali oditi ven, vendar sta prišla dva policista. Nato smo bili še eno šolsko uro v razredu in poslušali policista, ki sta izvedla predavanje o varnosti na smučiščih in na cesti v zimskem času.

Ko sta policista odšla, smo odšli ven. Zunaj smo nameravali narediti snežaka, vendar nam ni šlo, saj je bil sneg pretrd, zato smo se raje odšli sankat in igrati na sneg. Tam kjer smo se sankali, so nekateri sošolci tudi postavili rekord. Ko smo se odpravili do šole nazaj, je učiteljica naredila majhno kepo in rekla, da pa bi sedaj lahko naredili snežaka. Vsi skupaj smo začeli delati kepe in iz njih je nato nastal snežak. Kepe snega smo postavili eno na drugo in ga oblikovali z rokami. Na glavo smo mu dali nekaj slame in nato še lonec. Iz kamnov smo naredili oči, usta in gumbje. Roke smo naredili iz snega in dodali metlo. Ko smo končali, nas je v jedilnici že čakala malica. Po malici smo odšli v razred in se ogreli ter posušili oblačila. Nekateri so odšli domov, nekateri pa k podaljšanemu bivanju.

Teja in Daša 5. r

Tehniški dan 5. r

Učenci 5. razreda smo se veselili tehniškega dneva, saj smo se nanj kar nekaj časa pripravljali.

Pri naravoslovju smo se pogovarjali o toploti, temperaturi in spoznali tudi izolatorje.

Čakalo nas je zahtevno izdelovanje hladilne torbe. Dan prej smo v šolo prinesli vse potrebno, da ne bi kaj pozabili.

Potrebovali smo karton, stiropor, mekol lepilo, škarje, olfa nožek, stironož, merila, svinčnik, šestilo in flomastre.

Delo je steklo.

Najprej nam je učiteljica pokazala model in nam dala navodila. Model smo si prerisali na karton. Vzeli smo škarje in ga izrezali. S stironožem smo izrezali stiropor. Nato smo z mekol lepilom stiropor prilepili na karton. Ko smo vse izrezali in prilepili, smo na karton narisali še vzorec. Na koncu nam je učiteljica izdelke ocenila.

Vsi smo bili veseli, saj smo izdelali čudovite izdelke.

Vsi, ki smo imeli še čas, smo si izdelali še zmaja. Karton pa nam je podaril Klemnov ati Stanko.

S svojimi izdelki smo bili zelo zadovoljni.

Klemen Zajšek in Klemen Družovič ,5. razred

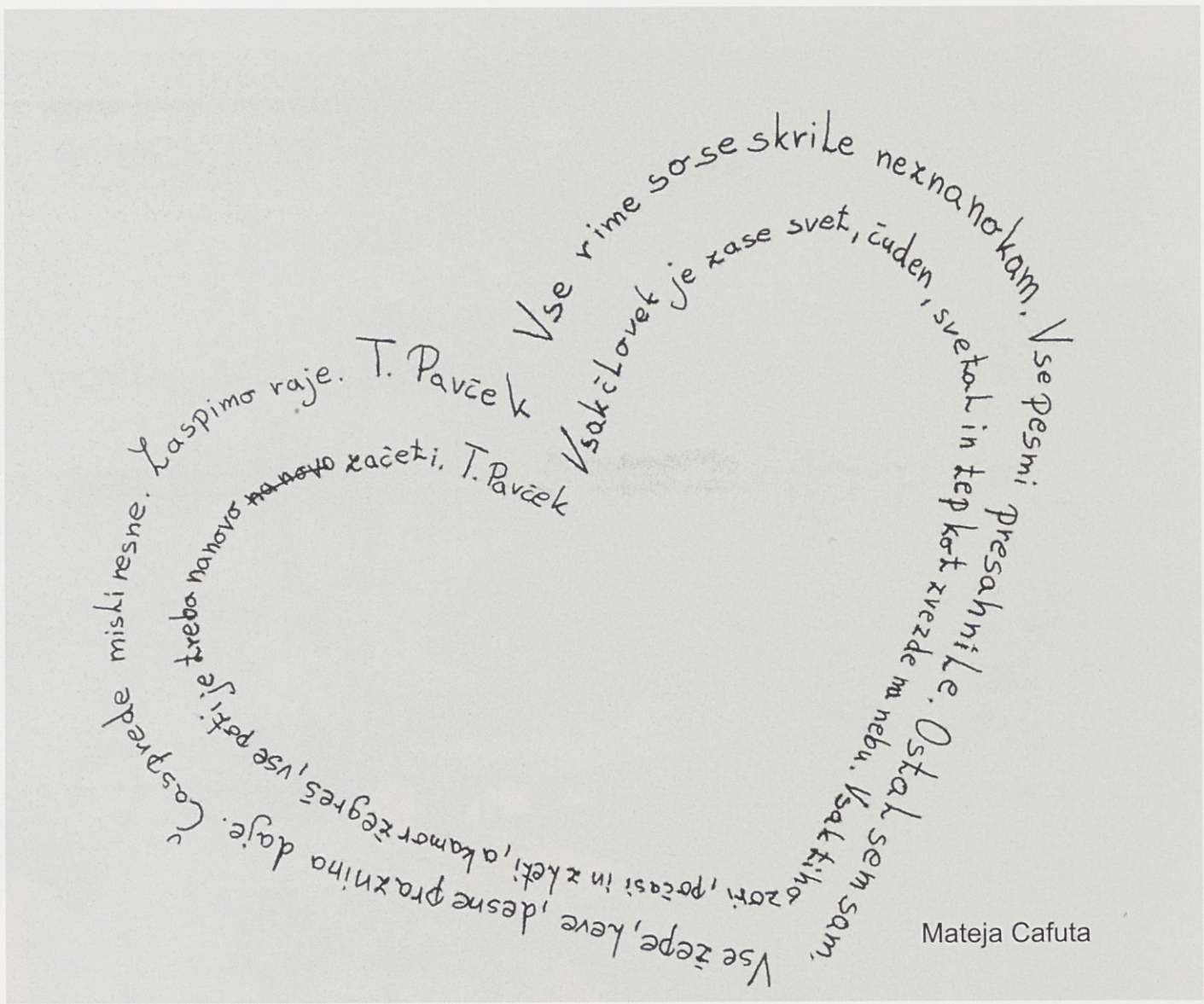

Ljubezen

Včasih mi je dobro šlo, sem bil vesel
in bilo mi je lepo,
ker ljubila si me zelo,
a sedaj lahko kar umrem, ker ni več tako.
Le zakaj ne ljubiš me?

Ko sva bila skupaj, mi je dobro šlo
a sedaj me več ne ljubiš,
zato mi je slabo!
Zakaj, zakaj, zakaj me več ne ljubiš, le zakaj?
Saj ti nič nisem naredil, zakaj?
Me zdaj sovražiš, zakaj?
Le zakaj, le zakaj me ne ljubiš več sedaj.

Tim Plajnšek 5/9

ŠPORTNI DAN

Na OŠ Martin Kores Podlehnik smo v petek, 6. februarja 2009, izvedli športni dan, ki je potekal v Ptuj in na Mariborskem Pohorju. Na izbiro smo imeli bowling v Ptuj in smučanje na Mariborskem Pohorju. Jaz sem si izbral bowling, zato ga bom tudi opisal.

Zjutraj smo prišli v šolo, kjer smo bili eno šolsko uro. Bili smo namreč v telovadnici. Igrali smo košarko in nogomet, nato smo vzeli malico in se napotili na avtobus proti Ptuj. Avtobus nas je odložil pred Bowling centrom v Ptuj.

V centru smo dobili čevlje in se razdelili v osem skupin po šest učencev. Vsaka skupina je imela svojo progo, po kateri smo metali krogle. Imeli smo tudi mizo, za katero smo sedeli, ko je bil na vrsti tisti, ki je metal kroglo. Nad progo je bil monitor, na katerem so bile zabeležene točke. Ko si bil na vrsti, si imel na razpolago dva meta in deset kegljev, ki si jih moral podreti. Najboljši je bil Jan Cesar, ki si je pribowlal 324 točk v dveh urah.

Ko sta minili dve uri, smo se preobuli, odšli na avtobus in se odpeljali proti domu.

Ta športni dan mi je bil zelo zanimiv, saj me športi, ki sem jih igral, vsi veselijo.

Primož Zaklešek, 7.r

ŠPORTNI DAN –smučanje na Mariborskem Pohorju

Začelo se je zjutraj, ko nas je v Podlehniku čakal avtobus. Ko smo se vsi zbrali nas je popeljal do prečudovitega smučišča na Mariborsko Pohorje. Komaj smo čakali, da bi začeli z vožnjo. Hitro smo se toplo oblekli, obuli, vzeli smuči in palice ter se odpravili v hišo, kjer nas je čakala gondola, da nas popelje na vrh smučišča. Najprej smo varno izstopili in se zbrali v skupine ter začeli s smučanjem. Vsi so hoteli na najbolj strma smučišča, a smo se morali najprej dokazati na enostavnejših. Ko smo se že malo bolj privadili, smo se odpravili na bolj strme proge.

Nekaj smučarjev je kar padlo, ampak so se kar hitro pobrali in pot nadaljevali.

Ko je že minilo veliko časa in ko je bil čas za malico, smo se odpravili v hišo, kjer smo pojedli sendviče in popili malo toplega čaja. Ko smo se najedli, smo se odpravili na naslednje proge, preskusili smo se tudi na progi za Zlato lisico.

Ko pa se je že čas iztekel in ko je napočil čas za domov smo se za na konec še vsi spustili po Zlati lisici in odšli proti avtobusu. Vsi smo bili kar pošteno izmučeni in zaspani. Avtobus nas je odpeljal do Podlehnika, kjer so nas čakali starši.

Ta dan nam bo ostal v prelepem in nepozabnem spominu.

SAMANTA MLAKAR 7. r

MOJ MEDVEDEK

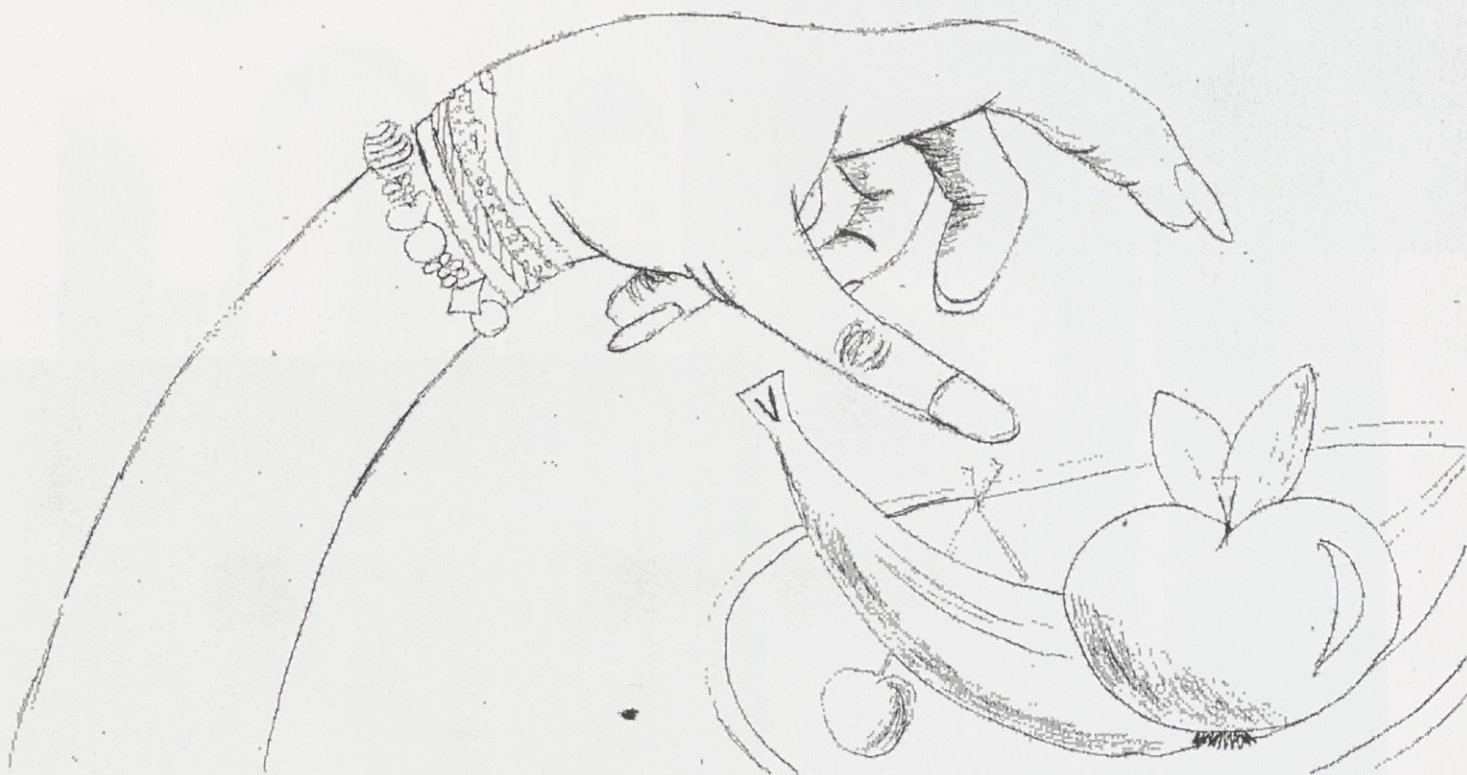
Moj medvedek je
pravi sladkosnedeč.

Ko grem spat,
ga k sebi stisnem
in pogledam,
zdi se mi,
da se smeji.

In ko spim, se smejim,
ker sanjam,
o mojem medvedku
sladkosnedku.

Moj medvedek
je pravi sladkosnedeč,
ker se mi smeji
in spi.

Lucija Krušič 5/9

Mateja Plajnšek

TURISTIČNI PODMLADEK

Člani turističnega podmladka smo se letos po nekajletnem premoru zopet prijavi na natečaj Turistične zveze z raziskovalno nalogo pod vodstvom Zdenka Golub in Marjane Protner.

Začeli smo z delom.

Poiskati moramo veliko literature, zbiramo podatke ustnega izročila in fotografiramo, raziskujemo zgodovinski prikaz kraja od preteklosti do sedanjosti. Obiskujemo ljudi v kraju in zapišemo njihove pripovedi.

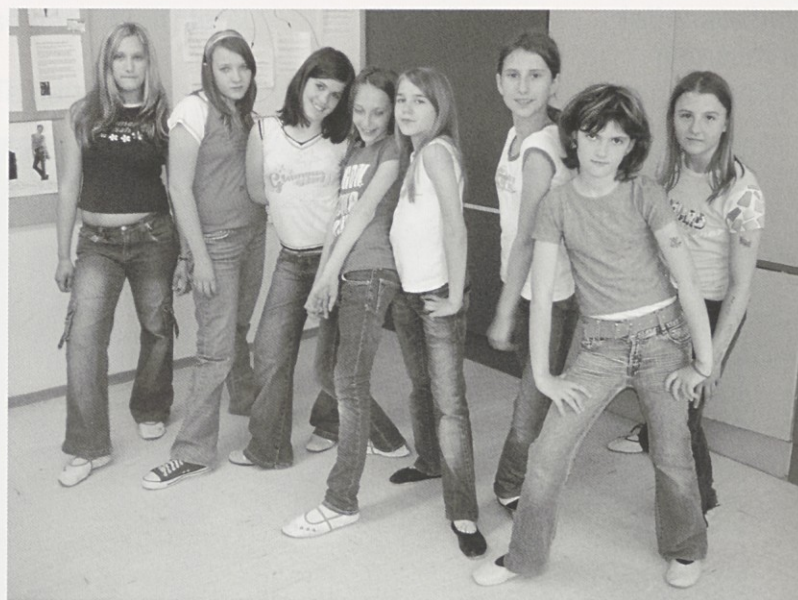
Naredili smo tudi veliko poskusov z vodo in zbrali stare in nove recepte za zdravljenje z vodo.

Letos smo delali na temo Voda – zdravje – vir življenja.

Pripravili smo obširno nalogo in jo poslali na Turistično zvezo Slovenije.

V aprilu pa se bomo predstavili v Mercator centru na Ptuju skupaj z drugimi turističnimi podmladkarji.

Člani turističnega podmladka

PTUJ – ODPERTO MESTO

Ptujski poulični festival je v sedmih letih gostil artiste in umetnike z vseh celin našega planeta. Tudi letošnji festival je bil harmonija domače in tuje ustvarjalnosti. Vodja organizacijskega odbora je Robert Križanič. Predstavljajo se najrazličnejša gledališča in skupine od otroških do odraslih. Festival pa je bil tudi glasbeno zanimiv.

Plesalci in lutkarji OŠ Martin Kores Podlehnik smo že drugo leto sodelovali na POULIČNEM FESTIVALU NA PTUJU - ODPERTO MESTO.

Lutkovna skupina je zaigrala igrico Na zeljnem listu, ki govori o prijateljstvu. Plesna skupina Sošolci pa je zaplesala ples z naslovom Zabava.

Na citre je zaigrala Petra Grabrovec, na violino pa Hana Feguš.

Nato pa smo si ogledali nekaj različnih predstav. Bilo je zanimivo in videli smo veliko novega.

Lutkarji in plesalci

LUTKOVNI KROŽEK

KO BOM VELIK, BOM...

V novembru smo si ogledali predstavo Ko bom velik, bom... Predstavo je izvajalo podjetje Studio Anima d.o.o. Te predstave smo se prav posebej razveselili člani lutkovnega krožka, saj smo si že dolgo želeli ogledati kakšno predstavo.

Zgodbica je govorila o poklicih, saj je odločitev za poklic včasih naporna in težka.

S predstavo, ki jo je odlično zaigral Sten Vilar, nam je na zabaven način predstavil in približal različne poklice, med katerimi je bil poklic poštarja Pavlija nekaj posebnega.

Poštar Pavli je vsem sporočil, da je ključ do uspeha predvsem veselje dela. Vsak izmed nas ima željo, da nekoč postane » nekaj », kar ga bo v življenju izpopolnjevalo in osrečevalo.

Odločitev, kateri poklic izbrati, je vse prej kot lahka.

Vsem na šoli pa je razdelil tudi veliko škatlo sreče. Predstavo nam je podarila Pošta Slovenije.

Lutkarice pod vodstvom mentorice Zdenka Golub pa smo v decembrskem času skupaj z Božičkom razveselili marsikaterega otroka pa tudi odrasle s prelepo lutkovno predstavo Zajček išče mamo.

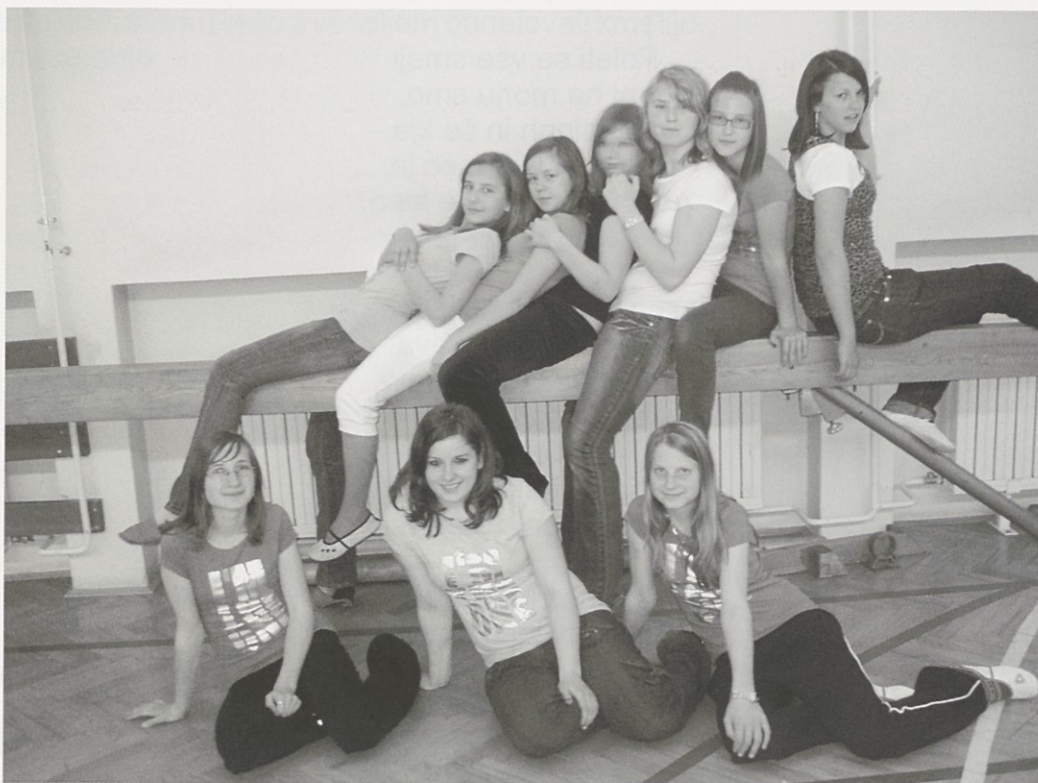
Člani lutkovnega krožka

ABECEDA

Vse pesmice narišem, vse pesmice zapojem,
črke zlahka osvojiš, in z novim znanjem
radovednost samo potešiš.
In za konec,
abecedo še povem.

DAŠA ŠERUGA 5.r

PLESNASKUPINA - SOŠOLCI

Radi plešemo, zato se vedno znova vračamo k plesnemu krožku, ki ga na šoli vodi mentorica Zdenka Golub. Pri plesu se sprostimo, se vedno kaj novega naučimo, predvsem pa uživamo ob glasbi. Velikokrat si ogledamo razne ples, poiščemo si primerno glasbo, ki jo nato večkrat poslušamo in ob njej sestavljamo koreografijo.

Plesa se ne moremo naučiti iz knjig, gibati se moramo ob glasbi, opazovati drug drugega ter se učiti igrati na instrument, to je svoje telo. Z njim izražamo počutje, doživetje, čustvovanje, misli in naš mladostni odnos do sveta. Ponosni smo, ker so v plesni krožek vključeni tudi fantje.

Na šoli je več plesnih skupin, ker se potem lažje dobivamo in vadimo.

Starejša plesna skupina devetošolk je letos že pripravila ples Čarovnic, s katerim smo se predstavile v Celju in zabavale najmlajše. Sedaj pa pripravljamo nov ples, samo časa nam primanjkuje.

Petošolci so pripravili ples Barči, s katerim so razveselili najstarejše v občini, zaplesali na šoli in se predstavili staršem.

Šestošolke pa smo pripravile Ples snežink, s katerim smo pospremile dva dobra moža Miklavža in Božička ter zaplesale ob polnočnici. Sedaj pa pripravljamo že novi ples.

Plesna skupina Sošolci

LETNI ČASI

Spomladi je lepo,
saj vse nežnih barv je,
ker je vse lepo,
in sonce posije,
in se zvonček pokaže,
in si mami kupi nove maže,
ker pomlad je lepo,
ker je tako.

Poleti se vse smeji
saj na morju smo,
v planinah in še kje,
ko pa tega konec je,
pa kaj, saj nam je lepo,
ker poletje je.

Jesen je nekaj najlepšega,
še posebej narava,
ker je vse toplih barv,
ker je mrzlo in toplo
in deževno
in še kako tako,
zato ker je jesen.

Zima, zima, zima,
se iskri v lepoti beline
in še otroci
se veselijo in norijo,
a starši -
ti se žalostijo.

Katja Kojc, 5. r.

Pravljica o fantu Tonetu

Nekoč je živel fant, ki si je želel, da bi za rojstni dan dobil čarobno piščalko. O njej je vedno sanjal. Ker so bili starši revni, mu niso mogli kupiti niti navadne piščalke. Ker si jo je deček zelo želel, mu jo je ati naredil iz lesa. Toni je začudeno pogledal, vendar se je lesene piščali zelo razveselil. Vsak dan je zunaj igral.

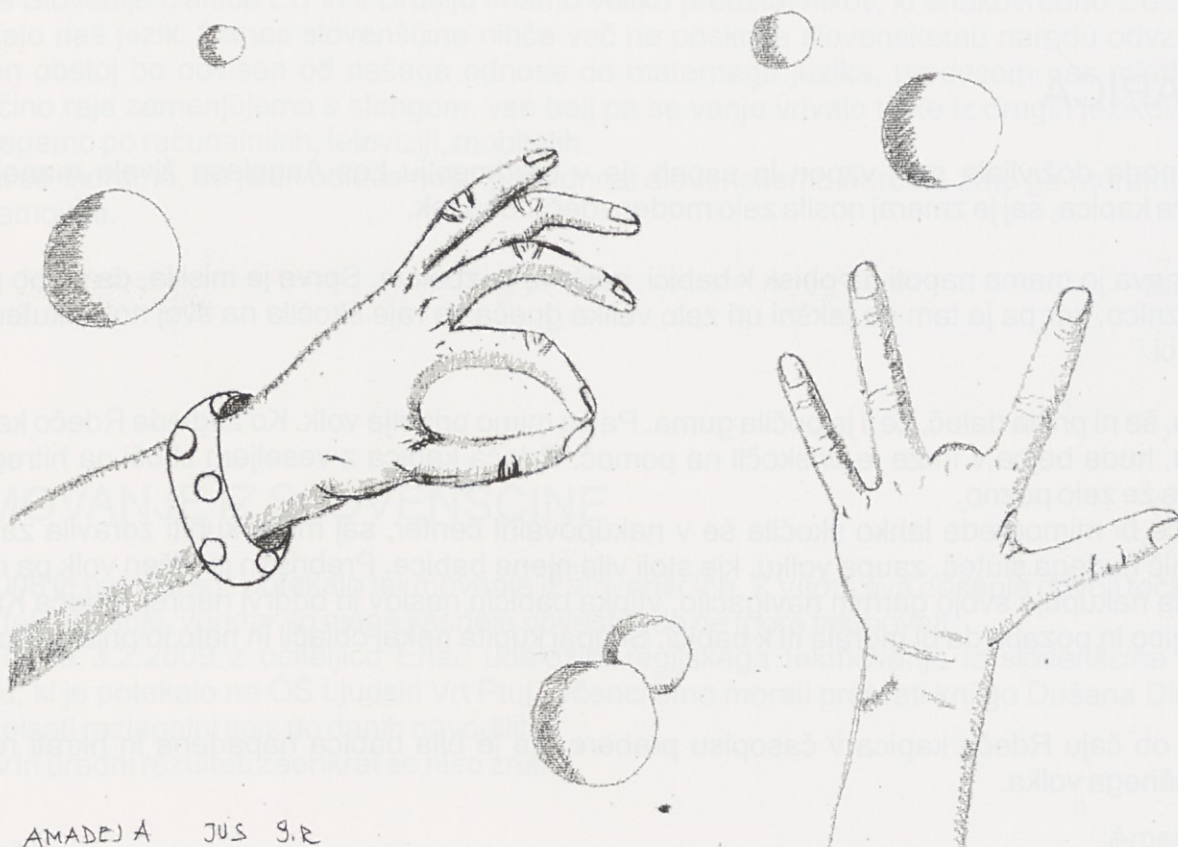
Sedel je na hribčku, si izmišljeval pesmi ter jih igral. Miške pa so zraven Tonija plesale kolo. Nekega dne ga je slišala miška Mica in videla, kako so miške zraven fanta vesele ter mu je podarila čarobno piščal. Toni je začel tako igrati, da so ga prišli poslušat vsi ljudje. Slišal pa ga je gospod in ga prosil, naj pride igrati v njegov lokal. Toni in starši so bili zelo navdušeni. Vedeli so, da je revščine konec. Toni je začel igrati v lokalu.

Šef ga je vsak dan za pridnost nagradil z zlatimi cekini in Toni je kupil kmetijo s pašniki in živalmi, ki so si jih starši zelo želeli. Bili so srečni in niso bili več revni.

Toni je služil zlate cekine, starši pa so z veseljem obdelovali kmetijo.

Uresničile so se jim vse želje.

Dejan Vinko, 5.r

AMADEJ A JUS 9.R

Rdeča kapica v Podlehniku

Slišala sem, da se je v Podlehniku priselila deklica z imenom Rdeča kapica. To ime je dobila, ker se ne more ločiti od svoje rdeče kape s šiltom.

Njena mama je hudo zbolela in okreva v ptujski bolnišnici. Rdeča kapica ji je spekla medenjake, sedla na skuter in se odpeljala proti Ptuj, da bi jo obiskala.

Na poti je srečala volka, ki je revež že ves dan štopal. Rdeča kapica se ga je usmilila in mu ponudila vožnjo do Ptuja. Volk je ponudbo sprejel in prisedel k Rdeči kapici na skuter. Dolgo sta že vozila, nakar pa volk široko odpre usta in požre Rdečo kapico, ter sam s skuterjem nadaljuje pot do Ptuja.

Ko končno prispe do bolnišnice, ugotovi, da je Rdečo kapico pozabil povprašati, v kateri sobi okreva njena mama. Ni vedel, kaj bi, nato pa na vratih bolnišnice zagleda spisek bolnikov, in vidi, da mama Rdeče kapice okreva v sobi številka 392. Takoj se odpravi tja, se obleče v zdravnika in požre mamo Rdeče kapice. Obleče njena oblačila, leže v posteljo in zaspi. Mirno spi, dokler ne napoči čas vizite. Zdravniki pridejo pregledat mamo Rdeče kapice in namesto nje v postelji najdejo hudobnega volka. Hitro pokličejo kirurge, da so volka operirali in tako rešili Rdečo kapico in njeno mamo.

Zgodba se je za volka žalostno končala, Rdeča kapica pa se je naučila, da nikoli ne sme delati usluge sumljivim štoparjem. Skoraj bi umrla, pa še njen skuter je bil ves opraskan, saj volk ni imel izkušenj z vožnjo. Nekaj dobrega pa je vseeno naredil. Ko je požrl mamo Rdeče kapice, je bila ta tako prestrašena, da je od strahu njena bolezen čudežno izginila.

Rdeča kapica in njena mama še danes srečno živita. Rdeča kapica še vedno rada nosi rdečo kapo s šiltom, vendar si je morala kupiti novo, ker je stara ostala v volkovem želodcu.

Hana Feguš 6. razred

RDEČA KAPICA

V času, ko je moda doživljala svoj vzpon in uspeh, je v predmestju Los Angelesa živela manekenka z vzdevkom Rdeča kapica, saj je zmeraj nosila zelo moden rdeč klobuček.

Nekega popoldneva jo mama napoti na obisk k babici, saj je le ta zbolela. Sprva je mislila, da se bo peljala s podzemno železnico, ker pa je tam ob takšni uri zelo velika gneča, je raje skočila na svoj novi skuter in že je drvela proti babici.

Aglej ga zlomka, še ni prišla daleč, že ji je počila guma. Pa se mimo pripelje volk. Ko zagleda Rdečo kapico, se zamisli: »Vauuu, huda bejba,« in že je priskočil na pomoč. Rdeča kapica z veseljem skoči na hitrega Harley Davidsona, saj je že zelo pozno.

Volka poprosi, če bi mimogrede lahko skočila še v nakupovalni center, saj mora kupiti zdravila za babico. Rdeča kapica, nič hudega sluteč, zaupa volku, kje stoji vila njene babice. Prebrisan in lačen volk pa med tem ko Rdeča Kapica nakupuje svojo garmin navigacijo, vtipka babičin naslov in oddrvi naprej. Rdeča Kapica se zamoti s prijateljico in pozabi, da bi morala iti k babici. Skupaj kupita nekaj oblačil in nato jo prijateljico odpelje domov.

Naslednje jutro ob čaju Rdeča kapica v časopisu prebere, da je bila babica napadena in hkrati rešena iz krempljev požrešnega volka.

Vida Bigec
6. razred

POLOŽAJ SLOVENSKEGA JEZIKA NEKOČ IN DANES

Slovenski jezik, ki se je razvil iz indoevropsčine in ga uvrščamo med južno slovanske jezike, določa ljudi v prostoru med Vzhodnimi Alpami, Jadranom in Panonsko nižino. Slovenščina je za slovenski narod najstarejši in najmočnejši simbol - grbi, zastave, gospodarji, himne na tem ozemlju so se spreminjali, jezik pa je ostajal. Dolga stoletja sta se na slovenskem ozemlju uporabljali latinščina in nemščina, v Primorju italijanščina in Prekmurju madžarščina. Ko so Slovenci v 19. stol. dozoreli v narod, je raba slovenščine v javnosti, posebej v šolstvu, postala ena njihovih glavnih političnih zahtev.

Da je slovenski jezik preživel dolgo tisočletno obdobje, kljub številnim poskusom potujčenja slovenskega jezika in naroda, imajo največ zaslug slovenska narodna zavest ljudi, številna kulturna gibanja, smeri in posamezniki.

Razvoj slovenskega jezika se je začel v 16. stoletju s protestantsko reformacijo. Pred tem obdobjem je ohranjenih le nekaj verskih besedil v slovenščini. To so Brižinski, Celovski in Stiški rokopisi, ki pričajo o živosti slovenskega jezika. Skozi srednji vek je jezik živel bolj ustno in se prenašal iz roda v rod z ustnim izročilom.

Protestanti so zahtevali, da naj vsakdo bere sveto pismo v svojem jeziku. Za marsikaj se moramo zahvaliti Primožu Trubarju. V prejšnjem letu smo praznovali njegovo 500 letnico, leto smo poimenovali Trubarjevo leto. Bil je oče slovenskega jezika in slovenskega naroda. Z njegovim delovanjem so se Slovenci začeli zavedati pomembnosti lastnega jezika, kulture, imena Slovenci ne glede na ločujoče deželne meje.

Lahko bi našteval še številne pesnike, pisatelje, prevajalce, ki so to njegovo delo nadaljevali. Omenil bi še Franceta Prešerna, ki je slovenski jezik povzdignil na višino drugih evropskih jezikov, saj je ustvaril slovensko poezijo, precej primerljivo s pesniškimi deli tedanjih evropskih pesnikov- romantikov. Tudi on je poudarjal pomen slovenskega jezika in slovenstva. Mnogi ljudje so slovenski jezik ponesli v svet. Domovino so morali zapustiti iz različnih razlogov, a niso pozabili na kraje in jezik svojih staršev. Še danes ga negujejo in prenašajo na mlade rodove (združujejo se v klubih, zahtevajo slovenski jezik v šolah, slovenske napise), čeprav jim različna nacionalna gibanja to skušajo preprečiti (zamejski Slovenci, politični izseljenci, ljudje, ki so odšli v svet za kruhom...).

Danes je Slovenija članica EU in v Bruslju imamo veliko predstavnikov, ki enakovredno z ostalimi članicami uporabljajo naš jezik. Danes slovenščine nihče več ne poskuša slovenskemu narodu odvzeti, ga potujčiti, toda njen obstoj bo odvisen od našega odnosa do maternega jezika, predvsem nas mladih, ki književno slovenščino raje zamenjujemo s slengom, vse bolj pa se vanjo vrivajo tujke iz drugih jezikov, namesto knjig raje posegamo po računalnikih, televiziji, mobitelih.

Zavedati se moramo, da jezik odloča našo pripadnost slovenskemu narodu, zato ga moramo negovati in se ga ne sramovati.

Blaž Jerenec, 9.r.

TEKMOVANJE IZ SLOVENŠČINE

16.12.2008 je na naši šoli potekalo tekmovanje iz slovenščine. Z Vitom sva dosegla dovolj točk za uvrstitev na regijsko tekmovanje, vendar so njega kasneje obvestili, da ne more tekmovali.

Tako sem se 3.2.2009 z učiteljico Erlač udeležila regijskega tekmovanja iz slovenščine za Cankarjevo priznanje, ki je potekalo na OŠ Ljudski Vrt Ptuj. Učenci smo morali prebrati knjigo Dušana Dima Distorzija in kasneje pisati razlagalni spis po danih navodilih.

Uvrstitev in uradni rezultati zaenkrat še niso znani.

Amadeja Jus, 9.raz.

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ZGODOVINE

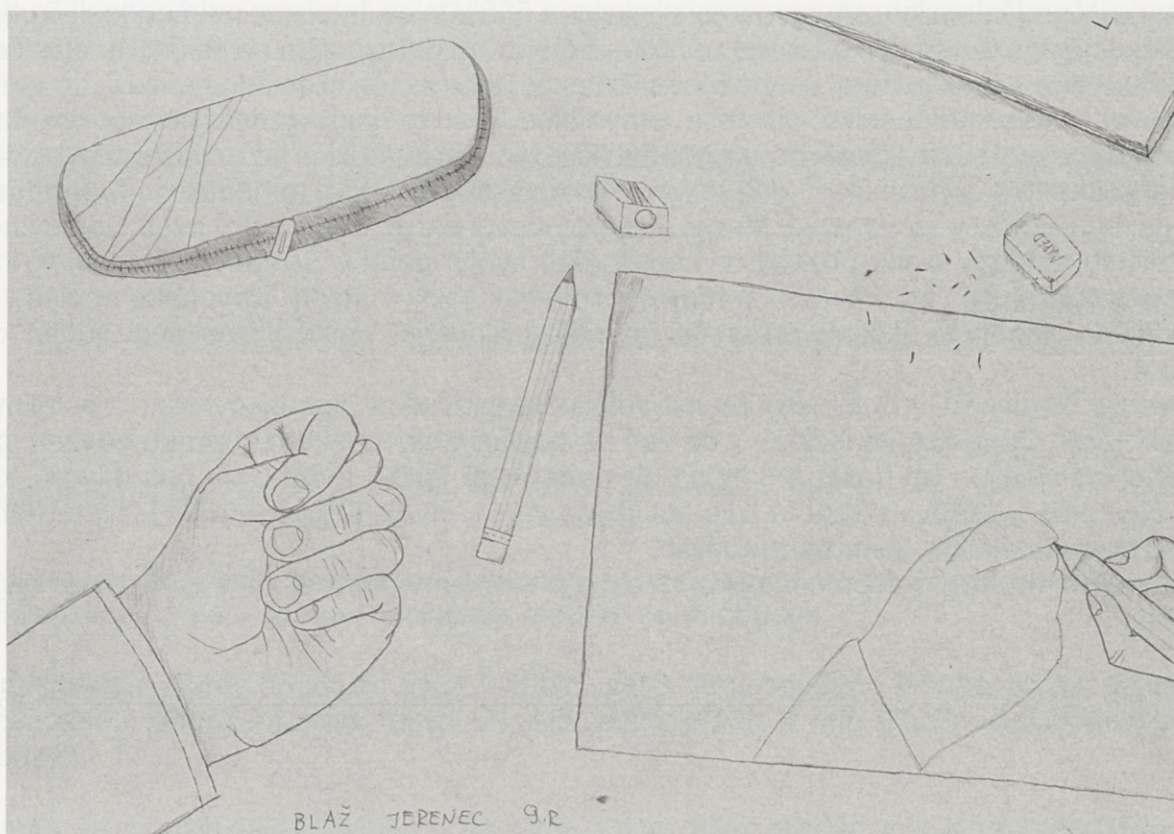
V mesecu decembru smo na naši šoli izvedli tekmovanje iz znanja zgodovine na temo »V ČASU ILIRSKIH PROVINC«.

Udeležilo se ga je 7 učencev iz 9. razreda in 2 učenca iz 8. razreda.

Štirje učenci smo dosegli bronasto priznanje, in sicer: Vito Vidovič Bintchende, Amadeja Jus, Blaž Jerenec in Robi Laporšek.

Jaz in Vito sva dosegla toliko točk, da sva se lahko udeležila regijskega tekmovanja, ki je bilo 23.1.2009 na OŠ Kidričevo. Rezultati so že znani. Obema z Vitom se je srebrno priznanje žal izmuznilo.

Amadeja Jus, 9.raz.

TEKMOVANJE IZ BIOLOGIJE

V mesecu oktobru je na šoli pod mentorstvom Dragice Šegula potekalo šolsko tekmovanje iz biologije za Proteusovo priznanje. Tema je bila NETOPIRJI SLOVENIJE. Potrebno je bilo poznavanje vrst in ogroženosti netopirjev, ki živijo v Sloveniji, biologijo ter ekologijo netopirjev. Tekmovanja se nas je udeležilo 12 učencev 9. razreda in 3 učenci 8. razreda. Amadeja, Blaž in jaz smo osvojili bronasto priznanje, sam pa sem dosegel dovolj točk, da sem se uvrstil na državno tekmovanje, ki je potekalo decembra na OŠ Pesnica pri Mariboru. Z svojim rezultatom sem zelo zadovoljen, saj sem osvojil 5. mesto v državi in zlato Proteusovo priznanje.

Vito Vidovič Bintchende
Utrinki stran 38

POROČILO ZASEDANJA MEDOBČINSKEGA OTROŠKEGA PARLAMENTA PTUJSKEGA OBMOČJA Z DNE 4.2.2009 NA TEMO LJUBEZEN IN SPOLNOST

Debata osnovnošolcev na letošnjem ptujskem medobčinskem otroškem parlamentu se lahko v zgodovino parlamentarnih srečanj brez dvoma zapiše kot ena najbolj zanimivih in po svoje tudi šokantnih. Mladi udeleženci parlamenta so namreč razpravljali o tem, kaj je ljubezen in spolnost, kako gledajo na to in ali je predpogoj za spolne odnose ljubezen.

Iz naše šole se je medobčinskega parlamenta udeležil Vito B. Vidovič, ki je poročal o tem, kaj smo se pogovarjali v zvezi s to tematiko na našem šolskem parlamentu.

Uvodoma sta prisotne nagovorila direktor CID Ptuj, Aleksander Kraner, in župan MO Ptuj, dr. Štefan Čelan. Moderatorica zasedanja je bila Nevenka Gerl, koordinatorica otroških parlamentov za ptujsko območje.

Mladi parlamentarci so ob predstavitvah dosedanje obravnave tematike na šolah izpostavili izhodišča za razpravo.

- Ljubezen ima veliko oblik, lahko je partnerska, materinska, med družinskimi člani, do narave ipd., samo partnerska ljubezen pa je tesno povezana s spolnostjo.
 - V ljubezenskem odnosu je pomembno medsebojno zaupanje.
- V partnerskem odnosu med dvema mladima je pomembno dobro presoditi, kdaj začeti s spolnostjo. Za to se morata odločiti oba, pomembno pa je, da sta telesno in duševno zrela za to in da sta sposobna odgovornega vedenja tudi v primeru nezaželenih posledic. Radovednost ni dober motiv za začetek spolnega življenja.
- Obstaja razlika med ljubeznijo, prijateljstvom in zaljubljenostjo. Dobro je, da mladi vedo, kakšne so te razlike.
- Pomemben je odnos do sebe – treba je imeti rad sebe, kar je osnova za to, da lahko imaš rad druge.
 - Ljubezni se otroci naučijo v družini od staršev.
 - Starši lahko otroke tudi razvajajo, s čimer jim ne dajejo prave ljubezni, ampak jim škodujejo.
- Materinska ljubezen je lahko problem, če ne dopušča odraslemu otroku samostojnega čustvenega in partnerskega življenja in skuša vanj posegati. V tem primeru ne gre za zdravo ljubezen.
 - Pogosto imamo ljudje težavo pri izražanju ljubezni, pogosto nas je sram ali strah izraziti to čustvo.
 - O spolnosti se mladi največ pogovarjajo med sabo. Starši so pomembni glede informacij o delovanju telesa, o zaščiti pred boleznimi in nosečnostjo, o spolnosti sami pa se mladi težko pogovarjajo s starši.
 - Pomemben vir informacij o spolnosti je za mlade internet, pa tudi pornografski filmi in revije.
- Učitelji so dober vir informacij o delovanju telesa in spolnem dozorevanju, o spolnosti med partnerjema pa ne.
 - Pornografija vzbuja v mladih različne odzive. Po eni strani menijo, da ne daje resnične podobe o spolnosti, po drugi pa si želijo iz pornografskih filmov pridobiti informacije, kako se vedejo ljudje v spolnosti.
- Mladi dobijo v šoli informacije o delovanju spolnih organov šele v 9. razredu, ko pri biologiji obravnavajo človekovo telo, kar je zanje prepozno.
 - Šole zelo različno skrbijo za informiranost svojih učencev o spolnosti, na nekaterih imajo veliko predavanj, na drugih pa nič.
- Med fanti in dekleti so ob koncu osnovne šole precejšnje razlike glede zrelosti. Predavanja o spolnosti so zelo zanimiva za dekleta, fantom pogosto vzbujajo smeh.
 - Ljubezen se poraja tudi med ljudmi istega spola, zato nastajajo istospolna partnerstva. Do njih je v družbi še veliko predsodkov, tudi med osnovnošolci so mnenja o njih zelo deljena.

Vito Vidovič Bintchende

Zdrava šola

V mesecu septembru smo se odločili, da se prijavimo na razpis za vključitev v Mrežo zdravih šol, ki deluje pod okriljem IVZ Republike Slovenije. Po uspešno izpolnjenih pogojih smo 17. 12. 2008 prejeli certifikat o vključitvi v skupino 268 osnovnih in srednjih šol, ki so se v treh krogih vključevale in tako širile Mrežo zdravih šol.

INŠTITUT ZA VAROVANJE ZDRAVJA
REPUBLIKE SLOVENIJE

IVZ RS

INSTITUTE OF PUBLIC HEALTH OF
THE REPUBLIC OF SLOVENIA

POTRDILO

OŠ Martin Kores, Podlehnik

DEJAVNO SODELUJE V SLOVENSKI MREŽI ZDRAVIH ŠOL,
PODPIRA USMERITVE PROMOCIJE ZDRAVJA IN
SOUSTVARJA ZDRAVJU PRIJAZNO ŠOLSKO OKOLJE.

Mojca Bevc
Nacionalna koordinatorka
Slovenske mreže zdravih šol

Mojca Bevc

V Ljubljani, 11. november 2008

štev. 5945/3

mag. Marija Seljak
Direktorica

M. Seljak

Trubarjeva 2, p.p. 260, 1000, Ljubljana, Slovenija, telefon: [01] 244-14-00, faks: [01] 244-14-47, <http://www.sigov.si/vz/>

Projekt Zdrava šola je skupno delo treh evropskih organizacij:

- Svetovne zdravstvene organizacije, ki skrbi za promocijo zdravja,
- Sveta Evrope,
- in Evropske unije, ki skrbita za povezavo med državami,.

Zdrava šola mora slediti 12 ciljem, ki so enaki ciljem Evropske mreže Zdravih šol:

- aktivno bomo podpirali pozitivno samopodobo vseh učencev s tem, da bodo pokazali, da lahko prav vsak prispeva k življenju v šoli;
- skrbeli za vsestranski razvoj dobrih medsebojnih odnosov med učitelji in učenci, učiteljev med seboj ter med učenci;
- se potrudili, da bodo socialni cilji šole postali jasni učiteljem, učencem in staršem;
- vse učence spodbujali k različnim dejavnostim tako, da bodo oblikovali raznovrstne pobude;
- izrabili vsako možnost za izboljšanje šolskega okolja;
- skrbeli za razvoj dobrih povezav med šolo, domom in skupnostjo;
- skrbeli za razvoj povezav med osnovno in srednjo šolo zaradi priprave skladnega učnega načrta zdravstvene vzgoje;
- aktivno podprli zdravje in blaginjo svojih učiteljev;
- upoštevali dejstvo, da so učitelji in šolsko osebje zgled za zdravo obnašanje;
- upoštevali komplementarno vlogo, ki jo ima šolska prehrana pri učnem načrtu zdravstvene vzgoje;
- sodelovali s specializiranimi službami v skupnosti, ki jim lahko svetujejo in pomagajo pri zdravstveni vzgoji;
- vzpostavili poglobljen odnos s šolsko zdravstveno in zobozdravstveno službo, da jih bo dejavno podprla pri učnem načrtu zdravstvene vzgoje.

Šolski tim sestavljamo:

ravnatelj mag. Dejan Kopold, predstavnica staršev Marjeta Turkuš, predstavnik lokalne skupnosti Stojan Kojc, vodja šolske prehrane Anka Gajšek, predstavnica zdravstvene službe Helena Stefanovič Seidl, učiteljice razredne stopnje Danica Kurež, Milica Jeza, Romana Merc, Zdenka Golub in Jožica Ber, učiteljice predmetne stopnje Milena Mali, Marjana Protner, Metka Lašič, Vika Breznik, Vera Školiber in Majda Erlač, šolska pedagoginja Anita Malovič, predstavnica učencev Amadeja Jus in vodja tima Dragica Šegula.

Program Zdrave šole ima tri značilnosti:

- vsebine zdravja so vključene v učni načrt;
- prikriti učni načrt, ki podpira omogoča, spodbuja zdravje – vodenje šole, šolski etos, pravila, medsebojni odnosi, organizacija prehrane, interesne in različne druge dejavnosti, projekti, skrb za notranjost in zunanost šole...;
- sodelovanje s starši, zdravstveno in drugimi specializiranimi službami, skupnostjo.

Gre torej za povezovanje in skupno delovanje učiteljev, učencev, staršev, lokalne skupnosti in zdravstvene službe.

K projektu smo se priključili v prepričanju, da je naša šola že zdrava šola. Kljub temu pa je veliko področij, na katerih bomo morali delati še bolje in bolj poglobljeno. Trudili se bomo spodbujati zdrav način življenja, upoštevali drugačnost in strpnost, ponujali preventivne zdravstvene programe, pomagali pri razvijanju pozitivnega mišljenja in samospoštovanja. Z dobrim medsebojnim sodelovanjem bomo poskušali pomagati učencem, kadar zaidejo v težave, skrbeli za lepo in urejeno šolo in njeno okolico...

Bistveno torej je, da šola vključi promocijo zdravja v vse vidike vsakdanjega življenja.

Zapisala Dragica Šegula

UTRINKI

Glasilo Osnovne šole Martin Kores Podlehnik
Leto 3 (februar 2009), številka 5

Sreča je,
če srečaš na poti v šolo
kakšnega kljukca ali pa
čuka,
ki ti zaupa,
da je dan vseh prismukov
in ni pouka.

Potlej je sreča, če v travi
najdeš deteljo štiriperesno,
a tudi, če imaš v glavi
kaj takega, kar je zaresno.
Recimo: kolesce,
ki se mu kliker pravi,

Sreča je, če se ti sonce smeje,
če mama brata ošteje,
a tebe iz žive meje
taščica vabi.
Sreča je, če sreča te zgrabi
in nese čez holadri
v svet, ki ga ni.

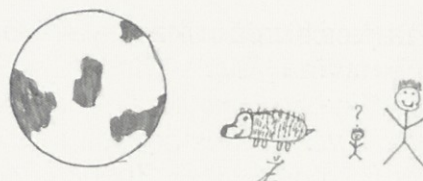
(Tone Pavček)

REBUSI

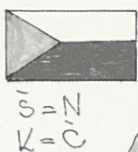
NASLOV PAVČKOVE PESMI

NASLOV PAVČKOVE PESMI

NASLOV ZBIDKE

E=I
K=J

NASLOV PESMI

IME IN PRIIMEK SLOVENSKEGA PESNIKA

V=R

T=D

NASLOV: PAVČKOVE PESMI

Učenci 7. r.

KULTURNI DAN

4.in 9. februar 2009

STONE PAVČEK

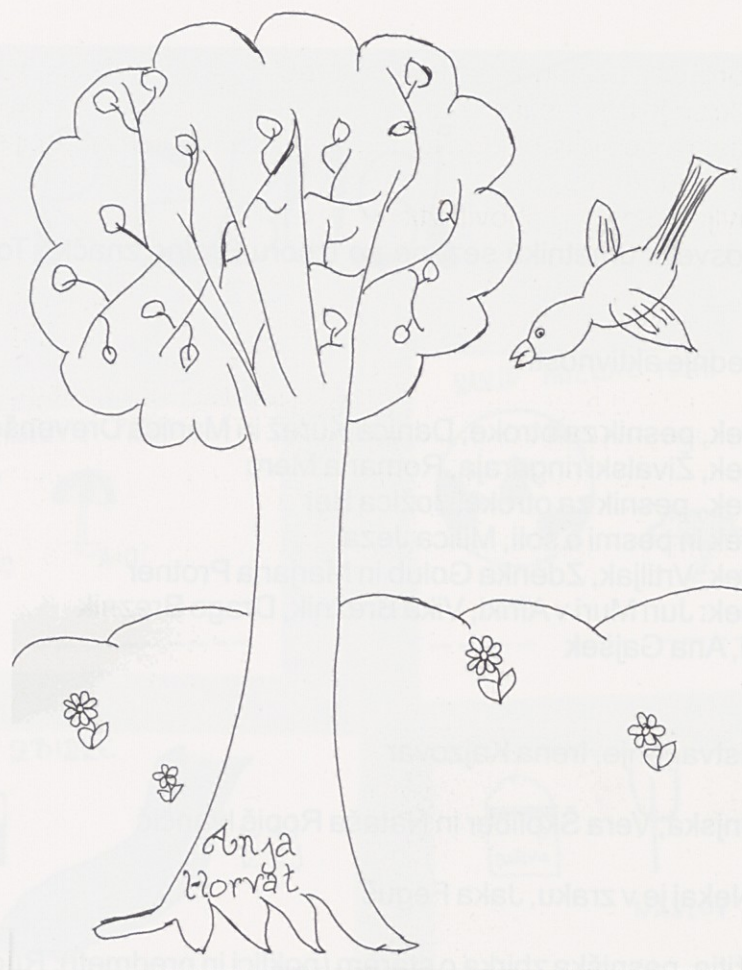
Kulturni dan smo v celoti posvetili umetniku sezone po izboru Bralne značke Tonetu Pavčku in njegovi 80. letnici.

Za učence smo izvajali naslednje aktivnosti:

- ☐ 1. razred: Tone Pavček, pesnik za otroke, Danica Kurež in Manica Drevenšek
- ☐ 2. razred: Tone Pavček, Živalski ringaraja, Romana Merc
- ☐ 3. razred: Tone Pavček, pesnik za otroke, Jožica Ber
- ☐ 4. razred: Tone Pavček in pesmi o šoli, Milica Jeza
- ☐ 5. razred: Tone Pavček: Vrtiljak, Zdenka Golub in Marjana Protner
- ☐ 6. razred: Tone Pavček: Juri Muri v Afriki, Vika Breznik, Drago Breznik
: Juri Muri drugič v Afriki, Ana Gajšek
- ☐ Tematske skupine
- Skupina za likovno ustvarjanje, Irena Kajzovar
- Tone Pavček in Dolenjska, Vera Školiber in Nataša Ropič Ivančič
- Glasbena skupina, Nekaj je v zraku, Jaka Feguš
- Tone Pavček: Starožitje, pesniška zbirka o starem (poklici in predmeti), Rudi Jerenec in Milena Mali
- 7. razred: Tone Pavček v rebusih, premetankah, ugankah ..., Metka Lašič

Za starše smo 9. 2. 2009 pripravili proslavo ob slovenskem kulturnem prazniku, na kateri smo se predstavili s pesmijo, plesom, lutkovno igro in recitacijami.

Ptice

Sredi zelene trate
raste zeleno drevo.
Na njem zame in zate
mile ptice pojo.

Učenci 6. razreda so za kulturni dan ustvarjali po literarni predlogi Toneta Pavčka Juri Muri v Afriki. Izdelali so plakate in sceno, ki so jo uporabili pri nastopu za sošolce ob sklenitvi kulturnega dne 4. februarja, in za predstavitev na šolski proslavi ob slovenskem kulturnem prazniku. Vsi skupaj so izvedli še predstavitev na razrednem roditeljskem sestanku.

V nadaljevanju vam predstavljamo nekaj njihovih vtisov

Predstava Juri Muri v Afriki je prišla k nam preko domačega branja in učnega načrta. Sami smo izžrebali skupine. Eni so dobili knjigo Juri Muri prvič v Afriki, drugi pa Juri Muri drugič v Afriki. Nato smo si razdelili delo in vloge. Vsak je dobil enako veliko teksta. Ko smo se naučili tekst, smo morali narediti tudi vsaj dve lutki. Naredili smo tudi sceno. S svojimi lutkami smo potem tudi nastopali za sošolce in starše.

V tem skupnem delu, ko nas je bilo v skupini sedem in osem, sem se naučila skupnega dela. Pa tudi, da če nisem s svojimi najboljšimi prijatelji, ne smem vreči puške v koruzo. Morala sem sodelovati z vsemi člani skupine, saj smo bili vsi odgovorni, da je predstava uspela.

Manja Grabovec
6 r.

Dne 9.2.2009 smo izvedli kulturni dan, na katerem smo nastopili z lutkovno igro Juri Muri v Afriki. S to igro smo se ukvarjali zelo veliko časa. Do te igre smo prišli po naključju, saj nismo načrtovali tega nastopa, ko smo se dogovorili za domače branje. Skupine smo izžrebali in določili, katera skupina bo imela katero knjigo.

Nato smo se v skupinah dogovorili, kdo kaj naredi, takoda se nismo preveč prepirali. Ko smo prvič nastopili pred učiteljico Majdo in učiteljico Ireno, ni šlo vse po načrtu. Nato smo nekaj časa pustili igro in se posvetili učenju. Ker pa je naša scena bila odlična, nas je učiteljica prepričala, da se poskusimo bolj potruditi in čez nekaj časa smo se naučili tekst (besedilo) na pamet.

Nato smo se posvetili igranju z lutkami. Zelo dobro se je izteklo. Tako smo na kulturni dan nastopali prvič s to igro. Ker smo pa bili razdeljeni v dve skupini, je prva skupina nastopala zunaj v avli pred vsemi starši, druga pa v našem razredu pred našimi starši. Tako smo nastopali prav vsi učenci in mislim, da je bilo odlično.

Iz te igre smo se naučili, da je včasih potrebno skupno delo in da morajo pri delu sodelovati vsi.

Klementina Plajnšek
6. r

Lutkovni predstavi smo odigrali odlično in sedaj se le še spominjamo, kako smo trdo delali, da smo naredili sceno. Zraven te lutkovne predstave sem se naučila, da ni važno, s kom si v skupini, vseeno je, če si s slabšimi ali boljšimi učenci, važno je, da v skupini sodelujejo vsi.

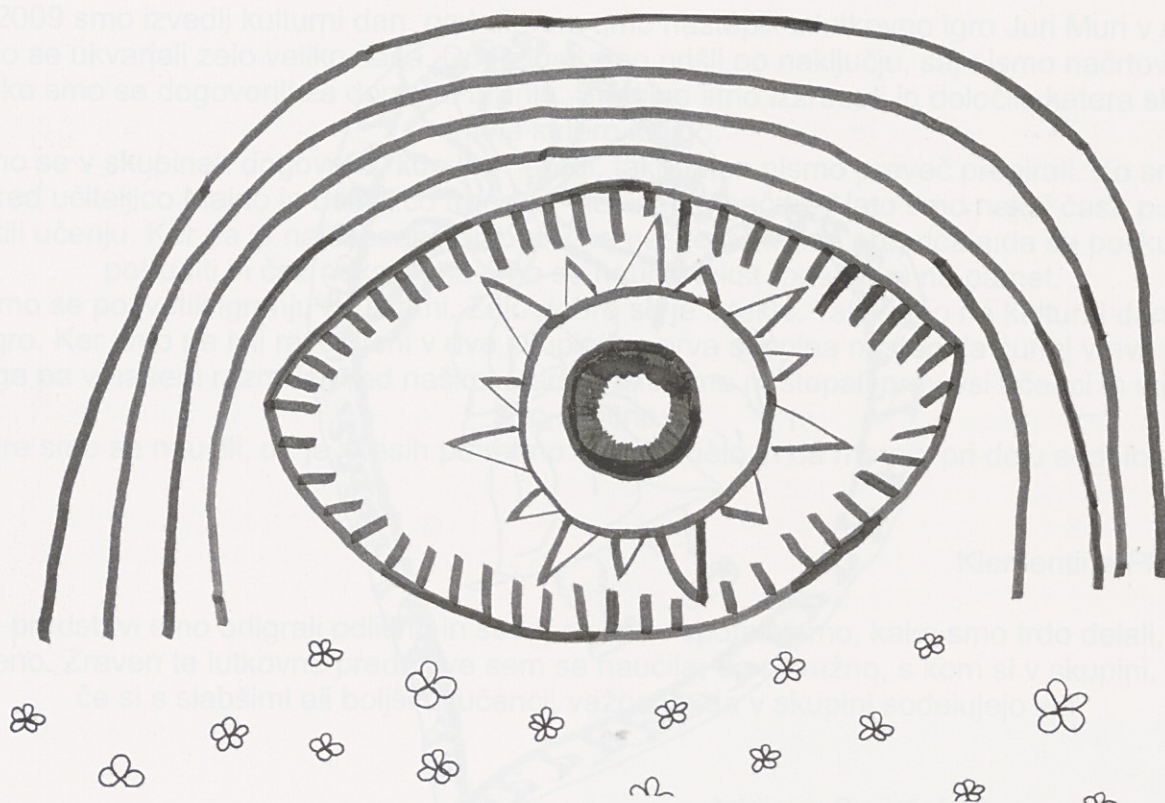
Adrijana Svenšek, 6.r

V srcu, če je ta pravo,
je zmeraj prostora za mnogo
(tisoč in več) lepih stvari,
ki jih ljubiti mora
vse, kar živi.

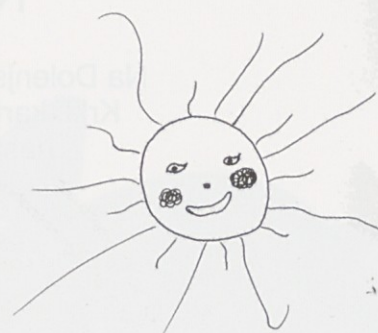
Kornelija Krušič

Pravo oko ni ne plavo
ne sivo, ne daljno vidno
niti preroško,
a je iskriivo in
radoživo in zmeraj
malo otroško.

Klementina

Toplo je sonce, topla jopica,
topla prijazna beseda,
a najbolj topla deklica,
ko me s srcem pogleda.

Samanta Mlakar
4/9

Zelena pesem

Hotel sem napisati zeleno pesem.
Zeleno, četudi le eno,
a ta naj bi bila čisto zaresna
kot detelja štiriperesna.

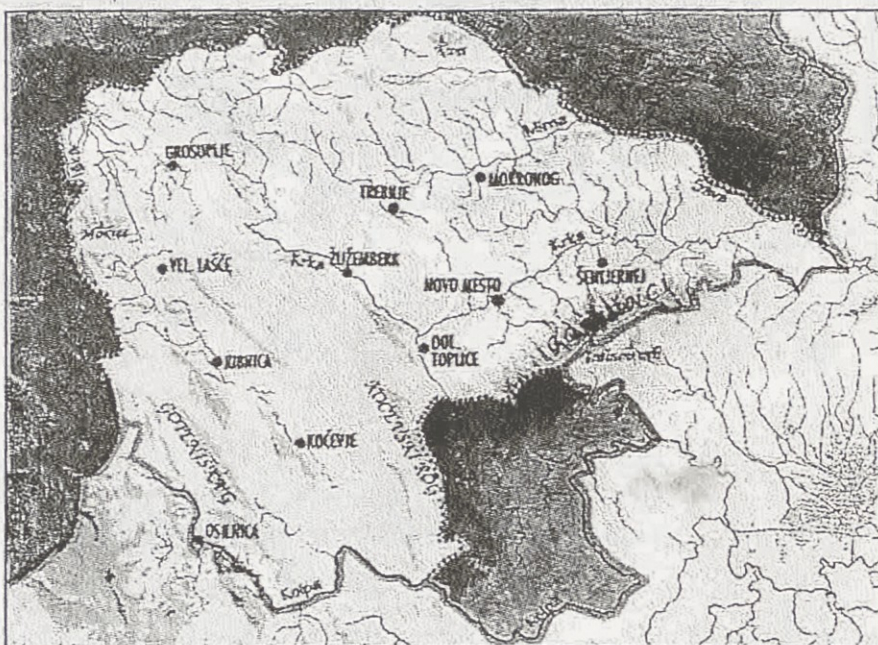
Vanesa Brezinšek

REŠI NASLEDNJE UGANKE

Na Dolenjskem so trije znameniti samostani: Kostanjevica na Krki, kartuzija Pleterje in Stična, kjer je v začetku 15. stol. nastal zapis slovenskih molitev, imenovan Stiški

1

Katera slovenska pokrajina je na zemljevidu?

2

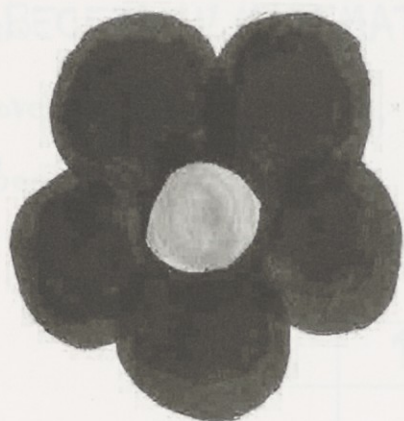
Na _____ si, da gledaš sonce,

3

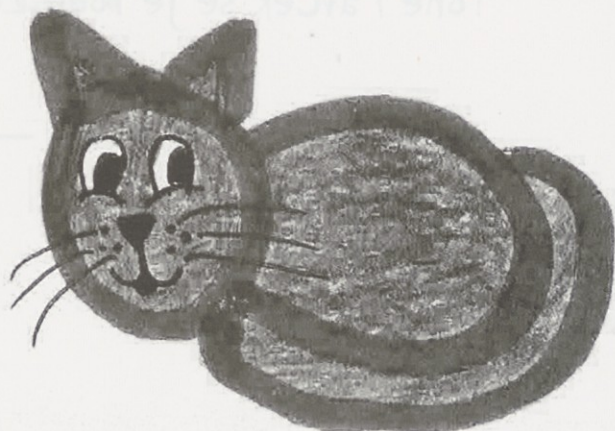
na _____ si, da greš za soncem,

na _____ si, da sam si sonce,

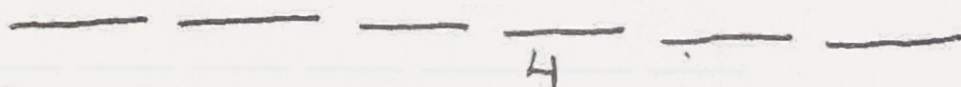
in da s _____ preganjaš sence!

~~1234~~

~~12345~~

V prvem razredu ga je učila stroga učiteljica Pavla, ki si jo je avtor dobro zapomnil. 1. razredu je končal v kraju, ki je rešitev rebusa.

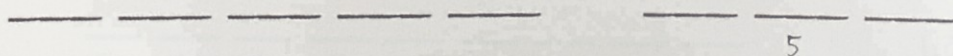

SIR
S=M

+ NA

MEČ M=P

Tone Pavček se je rodil 29. septembra 1928 v

_____ pri
Novem mestu. 7

Leta 2006 je napisal pesniško zbirko enainsedemdesetih
poklicnih ali značajskih portretov, ki se imenuje

_____.
8

Na otroštvo, ki ga je preživel na Dolenjskem, ima lepe spomine:
»Bilo kakor sem se rodil v C _____ U, vzpel
na marrico in jadral za soncem.« 14

ABECEDA IN MATEMATIKA: Ime najdaljše reke, ki povezuje številke v poljih, pomenijo zaporedno število črke v abecedi.

12	18	12	1

6

Katera je pesnikova prva pesniška zbirka?

9

Kako je ime Parčku?

10

Kaj je v pesniški zbirki v Žepu?

REŠITEV

15

1 2 3 4 5 6

7 8

9 10 11 5 8 14 15 6 2

Učenci 9. r.

PREMETANKE

1. CENI MAJ

NASLOV ZBIDKE PESMI

2. NOTE V VEČAP

IME IN PRIIMEK PESNIKA

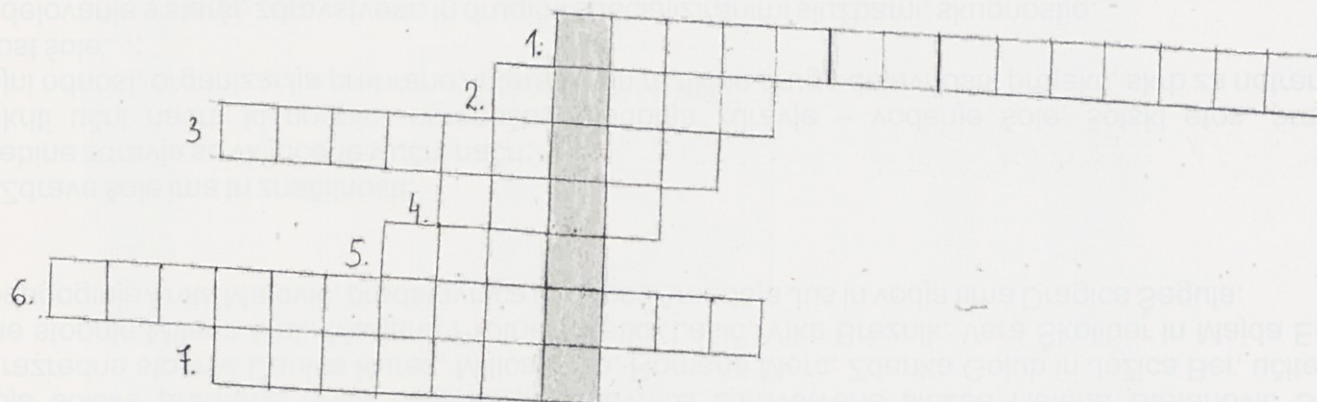
3. DO PUSTA MUČENKA

NASLOV PESNIŠKE ZBIDKE

4. BESEDICA NELOD

NASLOV PESNIŠKE ZBIDKE

1. Naslov prve pesniške zbirke
2. Ime učiteljice v 1. razredu
3. Koliko let je bil stari ko je napisal prvo pesem
4. Ime pesnika Pavčka
5. Ime matke, ki je bil v Afriki
6. Naslov pesniške zbirke (senzacija)
7. Naslov zbirke Sonce in ...

Na osencenih poljih dobiš naslov pesniške zbirke.

Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca.

Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca.

Spomladi do rožne cvetice,
poleti do zrele pšenice,
jeseni do polne police,
pozimi do snežne kraljice,
v knjigi do zadnje vrstice,
v življenju do prave resnice,
v sebi do rdečice čez eno in drugo lice.

A če ne prideš ne prvič ne drugič
do krova in pravega kova
poskusi:
vnovič
in zopet
in znova.